LOUŇOVICKÝ zpravodaj

2/2022 **Vydává obec Louňovice • prosinec 2022**

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!
Čas nezadržitelně běží a konec roku 2022 je na dohled. Jaký to byl rok? Turbulentní. Zvyšování cen energií, které jsme si přinesli již z předchozího roku, se po ruské invazi na Ukrajinu zdramatizovalo, ale doufejme, že se nyní trh již stabilizuje a že samotných komodit bude dostatek. Blízká válka rozhoupala naše životní jistoty, ale zároveň ukázala to lepší z nás – schopnost empatie a solidarity. Covidová situace se proměnila: desítky tisíc nových nakažených denně z počátku roku jsou minulostí, naučili jsme se s koronavirem žít, díky čemuž odpadla všechna proticovidová opatření. V září proběhly komunální volby, ze kterých vzešlo nové obecní zastupitelstvo na příští čtyři roky. Děkuji všem kandidátkám a kandidátům, kteří šli do volebního klání, a věřím, že nově složené zastupitelstvo bude svorně pracovat na dalším rozvoji naší krásné obce.
Naší jednoznačnou prioritou je stavba nové Svazkové základní školy LOŠBATES. Tato investice za více jak třičtvrtě miliardy korun nemá obdobu v dějinách zúčastněných obcí a nyní získává i přes mnoho překážek stále zřetelnější kontury. Komplikace provázely také přípravu výstavby nových chodníků, ale i tady se blýská na lepší časy. Podařilo se nám získat příslib dotace na financování celé akce, tedy vybudování chodníků v délce téměř 3 km. Podrobné informace o obou akcích jsou uvedeny uvnitř Zpravodaje.
Velice rád bych nejen jménem svým a svých spolupracovnic, ale také jménem obyvatel Louňovic poděkoval naší kolegyni Ing. Ivaně Hřebcové, která se dlouhá léta perfektně starala o obecní účetnictví a která na konci roku odchází do důchodu. Děkujeme a přejeme jí do další životní etapy jen to nejlepší.
Po bouřlivém roce nadešel advent, který by měl být klidným a rozjímavým obdobím. K zastavení se a zklidnění jistě přispívá rozsvícený louňovický vánoční „stromeček“, malebný betlém na Zvoničce a těšení se na tradiční sousedské vánoční zpívání i na Rybovu Českou mši vánoční v mukařovském kostele, které jsme museli v předcházejících dvou letech oželet. Prožijte radostné a klidné Vánoce a do nového roku vám přeji mnoho zdraví, štěstí a splnění vašich snů a tužeb.

Josef Řehák – váš starosta

Foto: Ilona Malinová

SLOVO ŠÉFREDAKTORKY

Milí čtenáři,
právě se vám dostává do rukou letošní druhé vydání Louňovického zpravodaje. Máme za sebou komunální volby a kromě nových členů v zastupitelstvu, kterým bych tímto ráda pogratulovala ke zvolení a popřála hodně sil a optimismu v jejich působení pro naši obec, máme také nové členy v redakční radě Louňovického zpravodaje. Na svoji žádost ukončila činnost Zdenička Hlávková, což nás velice mrzí, a já bych jí tímto za všechny členy RR chtěla moc poděkovat, že do toho s námi před dvěma lety šla. Na její místo byly dosazeny hned dvě posily, Martina Caithamelová a Viktor Machek. Oba se již aktivně podíleli na tomto vydání a já doufám, že nám společný entuziasmus vydrží i do dalších let.
Spolu s novými tvářemi v redakční radě vám v tomto vydání přinášíme jednu novinku, kterou bychom rádi aplikovali i do budoucna. Jedná se o QR kódy, které budete moci najít u článků, jejichž autoři nám např. dodali více fotek, než bychom mohli uveřejnit. Pro otevření ve vašem „chytrém mobilu" nepotřebujete vlastně vůbec nic než jen přístup k fotoaparátu.

Postupy k otevření odkazů a fotogalerií pomocí QR kódů

1. Ve vašem chytrém telefonu otevřete fotoaparát, zaměřte QR kód u článku a na displeji se vám objeví odkaz na webovou stránku tak, jak je tomu na přiložené fotografii. Dále postupujete podle návodu na vašem telefonu a výsledkem by měla být otevřená fotogalerie s fotkami k danému článku nebo odkaz na web, který s konkrétním článkem souvisí. POZOR, v nastavení vašeho fotoaparátu ve vašem telefonu je potřeba povolit „Skenovat QR kódy".

2. Stáhněte si do vašeho chytrého telefonu aplikaci Čtečka QR kódů (QR Reader). Po stažení již stačí jen kliknout na ikonu této čtečky a zaměřit QR kód. Obratem se vám bez další námahy otevře daná fotogalerie.

Osobně doufám, že vás tato inovace potěší a že ji budete hojně využívat. Fotografie ze závodu norskými Lofotami nebo video ze startu balónu v Louňovicích jsou opravdu dechberoucí.

Za celou redakční radu mi dovolte popřát všem našim čtenářům krásné Vánoce a hodně štěstí a zdraví v novém roce!

Martina Malinová - šéfredaktorka

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Připomínáme provedení SAMOODEČTŮ domovních vodoměrů v Louňovicích k 31. prosinci a pak následně k 30. dubnu a nahlášení jejich stavů na obecní úřad, nejlépe elektronicky na

www.lounovice.cz/kontakty/samoodecet-vody/.

TĚM, KDO DO KONCE KALENDÁŘNÍHO ROKU STAV VODOMĚRU NEDODAJÍ, BUDE VODNÉ A STOČNÉ VYPOČÍTÁNO Z PRŮMĚRU PLATEB ZA MINULÉ OBDOBÍ.

Zápis z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE
od 30. 05. 2022 do 31. 10. 2022

Zastupitelé odsouhlasili:

- Kupní smlouvu uzavřenou mezi obcí Louňovice a Povodím Vltavy s.p. – odkup pozemků do majetku obce. Jedná se o pozemky p.č. 109/4, 109/5, 109/6, 109/8 a 109/9 v k.ú. Louňovice za kupní cenu 11.800 Kč.
- Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene IZ-12-6002177/VB/2 uzavřenou mezi ČEZ Distribuce a.s. a obcí Louňovice. Předmětem smlouvy je uložení kabelového vedení VN a NN a zařízení distribuční soustavy v pozemcích p.č. 157/7, 168/37, 165, 164/1, 171/32, 171/4, 168/38, 163/2, 164/2, 157/10, 157/9 v k.ú. Louňovice.
- Smlouvu o zřízení věcného břemene – služebnosti č. IP-12-6019576/1 uzavřenou mezi obcí Louňovice a ČEZ Distribuce a.s. Předmětem smlouvy je uložení kabelového vedení NN v pozemku p.č. 110/2 v k.ú. Louňovice.
- Smlouvu o spolupráci veřejných zadavatelů uzavřenou mezi obcí Louňovice a Krajskou správou a údržbou silnic Středočeského kraje p.o. Předmětem smlouvy je spolupráce na veřejné zakázce na akci „III/10172 Louňovice rekonstrukce silnice“ (ulice Obecní).
- Závěrečný účet obce Louňovice za rok 2021.
- Účetní závěrku obce Louňovice a Mateřské školy Louňovice za rok 2021.
- Rozpočtové opatření č. 4/2022, 6/2022, 7/2022, 8/2022.
- Smlouvu o zajišťování a financování dopravní obslužnosti uzavřené mezi obcí Louňovice a Středočeským krajem. Předmětem smlouvy je vymezení podmínek spolupráce Kraje a Obce při zajišťování dopravní obslužnosti Kraje a dopravní obslužnosti Obce.
- Výzvu o zrušení spoluvlastnictví kontejnerové přístavby a kontejnerové nástavby ZŠ Mukařov, budova bez č.p. na pozemku p.č. st. 886 v k.ú. Mukařov u Říčan.
- Smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene – služebnosti uzavřené mezi obcí Louňovice a Ředitelstvím silnic a dálnic ČR na uložení dešťové kanalizace do pozemku p.č. 472/1 (ulice Kutnohorská).
- Dodatek č. 3 ke Smlouvě o dílo č. 22/2018 uzavřené mezi obcí Louňovice a firmou Envicons, s.r.o. (projektová dokumentace na revitalizaci Louňovického potoka).
- Smlouvu o poskytování služeb v oblasti nakládání s odpady uzavřené mezi obcí Louňovice a FCC, a.s. s účinností od 1.9.2022.
- Smlouvu o spolupráci veřejných zadavatelů na akci „III/10172 Louňovice rekonstrukce silnice“ uzavřenou mezi obcí Louňovice a Krajskou správou a údržbou silnic Středočeského kraje p.o. Předmětem této smlouvy je spolupráce na veřejné zakázce.
- Dohodu vlastníků provozně souvisejících vodovodů uzavřenou mezi obcí Louňovice a Regionem Jih (dodávka vody z Regionu Jih).
- Investiční záměr „Demolice brownfieldu v k.ú. Louňovice a revitalizace pozemku“. Předmětem Investičního záměru je revitalizace území se starou stavební zátěží (brownfieldů) v rámci programu Brownfieldy formou dotace. Občanská vybavení, která revitalizací vzniknou, jsou určena převážně pro jiné než hospodářské využití, dle podmínek stanovených v nařízení vlády č. 496/2020 Sb., ve znění pozdějších předpisů. (Jedná se o demolici a úpravu pozemku „Baťovny“).
- Uzavření Plánovací smlouvy mezi obcí Louňovice a firmou Uniga-cz, a.s.
- Provedení inventarizace majetku obce Louňovice za rok 2021.
- Zápis změny v údajích vedených v rejstříku škol v souvislosti se vzděláváním žáků z Ukrajiny pro Mateřskou školu Louňovice – navýšení kapacity ve škole z 42 žáků na 43, navýšení kapacity školní jídelny z 50 na 51 strávníků.
- Pověření starosty k provádění rozpočtových opatření.
- Projektový záměr na projekt „Zvýšení bezpečnosti pěší dopravy v obci Louňovice“ k projednání v orgánech Nositele strategie integrovaných teritoriálních investic Pražské metropolitní oblasti (ITI . v případě obdržení dotace z Integrovaného operačního programu, opatření strategie ITI PMO 1.4.3 Podpora pěší dopravy jako součásti delších cest i lokálních propojení na realizaci projektu Zvýšení bezpečnosti pěší dopravy v obci Louňovice, závazek na dofinancování vlastního podílu včetně případných nezpůsobilých výdajů.
- Pověřeného zastupitele pro územní plánování – Josef Řehák.
- Pověřené zastupitele pro jednání v Dobrovolném svazku obcí Region Jih, Dobrovolném svazku obcí Ladův kraj, Dobrovolném svazku LOŠBATES – Josef Řehák, Martina Malinová.
- Změnu Územního plánu Louňovic č. 2: Zastupitelstvo obce ověřilo v souladu s ust. § 54 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) v platném znění, Změnu č. 2 Územního plánu Louňovic, že není v rozporu s Politikou územního rozvoje v platném znění, s územním rozvojovým plánem a se Zásadami územního rozvoje Středočeského kraje v platném znění, nebo výsledkem řešení rozporů a se stanovisky dotčených orgánů či stanoviskem Krajského úřadu Středočeského kraje. Zastupitelstvo obce schvaluje návrh vyhodnocení při-

pomínek a návrh rozhodnutí o námitkách (součást odůvodnění Změny č. 2 Územního plánu Louňovic, kapitola 12.) uplatněných k návrhu Změny č. 2 Územního plánu Louňovic podle § 52 zákona č. 183/2006 Sb.Zastupitelstvo obce Louňovice podle § 6 odst. 5 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v souladu s § 54 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), za použití § 43 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v souladu s § 13 vyhlášky č.500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, za použití § 171 a následujících, zákona č.500/2004 Sb., správní řád, v souladu s § 35 odst. 2 a § 84 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), vydává opatření obecné povahy, kterým se vydává Změna č. 2 Územního plánu Louňovic ve znění, které je obsahem příloh tohoto materiálu. Dokumentace obsahuje návrh (textovou a grafickou část) a odůvodnění (textovou a grafickou část).

Zastupitelé projednali:

- Žádost o kratší interval svozu odpadu. Zastupitelé problematiku odpadového hospodářství znovu projednali a konstatovali, že změna intervalu svozu odpadu není možná jak z finančních, tak i kapacitních důvodů svozové firmy.

Zastupitelé vzali na vědomí:

- Rozpočtové opatření č. 5/2022 a č. 9/2022 odsouhlasené starostou.

Různé:

- Zastupitelé byli seznámeni s výsledky ankety k územním studiím v obci Louňovice.

Nové zastupitelstvo (volební období 2022 – 2026):

- Starosta – Ing. Josef Řehák
- Místostarostka – Ing. Martina Malinová, Ph.D.
- Členové zastupitelstva: Ing. Martina Caithamelová, Jan Henc, Viktor Machek, MBA, Ing. Ivan Matys, Ing. Oleg Svatoš, Ph.D., Ing. Jan Šunka, MBA, Petr Toman
- Kontrolní výbor: Ivan Matys (předseda), Viktor Machek, Jan Henc
- Finanční výbor: Oleg Svatoš(předseda), Martina Caithamelová, Zdeňka Hlávková, Jan Šunka, Anežka Zemanová
- Komise místního hospodářství: Petr Toman (předseda), Jan Henc, Zdeněk Drátovský
- Komise kulturní, školská a sociální: Martina Caithamelová (předseda), Marie Lískovcová, Veronika Machková

LOŠBATES, DSO:

- Zastupitelé odsouhlasili Smlouvu o infrastruktuře uzavřenou mezi obcí Louňovice a LOŠBATES, DSO. Cílem smlouvy je zabezpečit stavbu a realizaci veřejné infrastruktury – dešťové kanalizace, spočívající v úpravě stávající dešťové kanalizace.
- Zastupitelé odsouhlasili umístění svazkové základní školy LOŠBATES v katastru obce Louňovice, kterou bude zřizovat LOŠBATES, DSO se sídlem Horní náves 6, 251 62 Louňovice, IČO: 06028781.
- Zastupitelé vzali na vědomí podání žádosti o dotaci na stavbu školy, finanční spoluúčast na stavbu školy, odsouhlasení částečné platby za projekt interiérů.
- Zastupitelé vzali na vědomí usnesení Sněmu delegátů LOŠBATES, DSO, že sněm delegátů souhlasí s podáním žádosti o dotaci do výzvy v rámci programu 133 340 Podpora rozvoje infrastruktury základního vzdělávání zřizovaného obcemi a DSO (MŠMT ČR), podprogram 133D 341 Podpora vybraných projektů rozvoje výukových kapacit základního vzdělávání zřizovaného obce a dobrovolnými svazky obcí na stavbu Nové svazkové základní školy LOŠBATES.
- Zastupitelé vzali na vědomí usnesení Sněmu delegátů LOŠBATES, DSO, ve kterém se deklaruje, že svazek bude spolufinancovat akci – stavba Nové svazkové základní školy LOŠBATES ve výši 15% z celkových uznatelných nákladů akce, což je podmínka k přidělení dotace.
- Zastupitelé vzali na vědomí, že sněm delegátů souhlasí na základě Smlouvy o dílo na projektovou dokumentaci interiéru Nové svazkové základní školy LOŠBATES s částečnou úhradou (75 %) ve výši 442.500 Kč bez DPH (535.425 Kč s DPH) za provedené práce.
- Pokračují jednání o financování Nové svazkové školy. Na Ministerstvo školství byla zaslána projektová dokumentace ke zpětnému posouzení projektu. Výsledek by měl být do konce července 2022. Proběhla koordinační schůzka projektantů Nové svazkové školy LOŠBATES (SOA Architekti, s.r.o.) a projektantů Zvýšení bezpečnosti chodců – nové chodníky podél hlavní silnice I/2 (SellaAgreta, s.r.o.). Jednalo se o vyřešení detailů, kde na sebe tyto projekty navazují. Pokračují jednání s ŘSD na výstavbu odbočovacího pruhu k Nové svazkové škole LOŠBATES.
- Zastupitelé odsouhlasili Dodatek č. 4 ke Smlouvě na vytvoření projektové dokumentace, výkon inženýrské činnosti a autorského dozoru uzavřeného mezi LOŠBATES, DSO a firmou Pelletier de Fontenay Inc. Důvodem uzavření Dodatku č. 4 je nutnost splnění podmínky Operačního programu životního prostředí. Dne 24.8.2022 byla vyhlášena výzva č. 10 pro programové období 2021+, kde je uvedeno, že nebudou podporovány projekty, které mají jako zdroj vytápění zemní plyn. S ohledem na aktuální rozpracovanost projektové dokumentace se změna zdroje vytápění neobejde bez úprav. Splnění požadavků dotačního programu je nutnou podmínkou úspěšné realizace projektu. Vzhledem k výši podpory představuje tento program významný zdroj financování stavby.

23. a 24. září letošního roku se konaly v celé republice komunální volby. Ve volebních seznamech pro naší obec bylo k tomuto datumu evidováno 868 voličů. Bohužel v letošním roce byla v Louňovicích volební účast výrazně nižší než při komunálních volbách minulých. Volby proběhly tradičně v poklidné atmosféře a volební komise byla také několikrát oslovena k hlasování do přenosné volební schránky. Všem voličům děkujeme za účast a nově zvoleným zastupitelům přejeme mnoho úspěchů při výkonu jejich funkce ve prospěch občanů a naší obce.

Výsledky letošních voleb:
Celkový počet voličů v obci: 868
Celkový počet odevzdaných platných hlasů: 488
Volební účast: 56,34 %

Nově zvolení zastupitelé abecedně:

Zastupitel:	Počet hlasů:
Caithamelová Martina	271
Henc Jan	230
Machek Viktor	267
Malinová Martina	324
Matys Ivan	338
Řehák Josef	269
Svatoš Oleg	224
Šunka Jan	292
Toman Petr	341

SEZNAMTE SE SE SVÝMI ZASTUPITELI

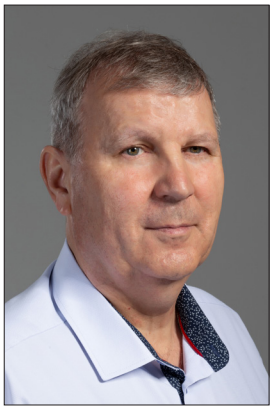

Josef ŘEHÁK, Ing.
Starosta obce Louňovice
Věk 62 let

Od malička Louňovák. Ženatý, dvě děti, tři vnoučata. Vystudoval Lesnickou fakultu v Brně. Pracoval na ŠLP v Kostelci nad Černými lesy jako technik polesí, na Okresním úřadu v Kolíně vykonával státní správu lesního hospodářství a myslivosti, 16 let pracoval u pana Zdeňka Sternberga z Českého Šternberka jako ekonom, později jako ředitel lesní správy.
Je držitelem dvou osvědčení Ministerstva vnitra o zvláštní odborné způsobilosti. Jednak na úseku lesního hospodářství a také při územním rozhodování a při rozhodování na úseku stavebního řádu a vyvlastnění. Dále je znalcem krajského soudu – obor ekonomika, odvětví ceny a odhady lesních pozemků a škod na nich.
V louňovickém zastupitelstvu je nepřetržitě od roku 1994. V roce 2010 byl poprvé zvolen starostou obce. Od roku 2012 vykonává tuto funkci jako uvolněný. Po letošních volbách zahájil čtvrté funkční období jako starosta obce. Od roku 2016 je navíc místopředsedou Dobrovolného svazku obcí Region Jih, který vlastní vodovod přivádějící vodu ze Želivky i do Louňovic. Od roku 2017 je předsedou Dobrovolného svazku obcí LOŠBATES, který má za cíl vybudovat novou svazkovou základní školu v Louňovicích. Je duchovním otcem myšlenky vybudování svazkové základní školy.

Martina MALINOVÁ, Ing. Ph.D.
Místostarostka obce Louňovice
Věk 43 let, OSVČ

Martina Malinová se narodila a do svých 13 let žila v Praze. Do Louňovic jezdila od narození s rodiči na chatu, po revoluci se sem přestěhovala natrvalo.
Vystudovala Českou zemědělskou univerzitu v Praze, Fakultu tropického a subtropického zemědělství, obor Chov hospodářských zvířat. V tomto oboru působí na manažerské pozici dodnes. Jako OSVČ se věnuje zejména problematice spojené s chovem koní, působí jako prezidentka Czech Quarter Horse Association a okrajově stále profesionálně trénuje koně i jezdce v oblasti westernového ježdění.
Ve volném čase se věnuje chovu okrasného ptactva, mořské akvaristice a k tomu stále aktivně soutěží se svými koňmi.
V zastupitelstvu obce Louňovice působí od roku 2016, kdy v polovině volebního období nahradila odstoupivšího Z. Drátovského. Po komunálních volbách v roce 2018 byla zvolena do funkce místostarostky, do které byla navržena a zvolena i po volbách letošních. Dle jejích slov ji práce pro obec baví a ráda se blíže podílí na jejím chodu. Také proto přijala v roce 2020 funkci šéfredaktorky Louňovického zpravodaje, ve které působí dodnes.

Ivan MATYS, Ing.
Předseda Kontrolního výboru
Věk 49 let, ředitel odboru ve státní správě

Ivan Matys se narodil, prožil dětství, dospívání, založení rodiny i výchovu vlastních potomků v Louňovicích. Vystudoval Českou zemědělskou univerzitu v Praze, Agronomickou fakultu, obor Zemědělské inženýrství. Získané vědomosti uplatnil jako referent Oddělení vodohospodářství referátu životního prostředí na Okresním úřadu pro Prahu východ. Později přešel na pozici vedoucího Oddělení hospodářské správy a již přes 20 let působí jako ředitel odboru Hospodářsko-správního.
Celým životem ho provází zájem o aktivní sport a přírodu. Vždy se snažil účastnit všech možných veřejných akcí v Louňovicích, na jejichž organizaci se později spolu se skupinou „Mazliků“ začal také podílet. V průběhu let se jednalo například o Havelskou taneční zábavu, oblíbené stavění máje a pálení čarodějnic, kuličkiády, drakiády a fáborkové pochody.
Pracovní zkušenosti se zadáváním veřejných zakázek, sestavováním rozpočtů, agendou majetkoprávních smluv a finanční kontroly se snaží využít při práci v zastupitelstvu obce. Protože má celý život spojený s Louňovicemi, usiluje již třetí volební období o to, aby se nejen jemu a jeho blízkým, ale všem občanům v naší krásné obci dobře žilo.

Oleg SVATOŠ, Ing., Ph.D.
Předseda Finančního výboru
Věk 43 let, odborný asistent na VŠE

Oleg Svatoš je místní kořen, který je díky předkům (rodině Susových) v Louňovicích hluboko zakořeněn. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze, zejména obor Aplikovaná informatika. Po 12 letech studia si na VŠE tak zvykl, že už tam zůstal a nabyté rozumy se snaží předávat dál. Jelikož potřeboval splácet hypotéku, tak se musel vydat i do světa velkých peněz. Začal jako BI/DWH konzultant tak, aby nakonec v roce 2010 zakotvil ve Stavební spořitelně Wüstenrot. Zde se rekvalifikoval na finančního kontrolora a od roku 2015 byl vedoucím úseku Controlling. V roce 2020 bylo české zastoupení spořitelny Wüstenrot prodáno společnosti Moneta a za roky věrné služby německým vlastníkům byl Oleg odměněn rychlým a bezbolestným procesem ukončení pracovního poměru. Od té doby se věnuje naplno své akademické kariéře.
V zastupitelstvu obce Louňovice působil už jako mladík v letech 2006 – 2010. Nyní se vrací zpět na místo činu jako zkušený harcovník, aby se zapojil do výzev, které nová doba přináší.

Petr TOMAN
Předseda Komise místního hospodářství
Věk 49 let, zaměstnanec obce Louňovice

Petr Toman se narodil a vystudoval v Praze.Tam žil do svých 17 let. Jelikož víkendy, prázdniny i veškerý volný čas trávil v Louňovicích u babičky, tak se považuje prakticky za rodáka a od svých 17 let zde žije natrvalo. Protože mu není lhostejný osud obce, ve které vyrůstal, tak se snaží působením v různých spolcích, jako je Slavia Louňovice, Mazlici a hlavně zastupitelstvo obce, udržet ji ve stavu, jakou si ji pamatuje jako kluk a dobře se mu v ní vždy žilo.
Petr ve svém volnu rád cestuje, provozuje Kite surfing a občas vyrazí i do fotbalového klání za louňovickou Starou gardu.
V zastupitelstvu obce je již 5. volební období. Dle svých slov by ocenil větší zájem ze strany spoluobčanů o dění v obci např. při veřejných zasedáních a podobně.

Martina CAITHAMELOVÁ, Ing.
Předsedkyně Komise kulturní, sociální a školské, členka Finančního výboru
Věk 56 let, administrativní pracovník v oblasti zdravotnictví

Martina Caithamelová se narodila v Praze a od svých dvou let jezdila s rodiči na chatu do sousedních Svojetic. Trávila zde všechny víkendy, prázdniny a na toto období vždy ráda vzpomíná. Na chatě se učívala i na zkoušky při studiu na Vysoké škole ekonomické a na starém psacím stroji tu psala svoji „diplomku". Poznala tu svého budoucího manžela i budoucího šéfa. V Praze bydlela až do narození dcery před 18 lety, kdy padlo rozhodnutí přestěhovat se do Louňovic natrvalo.
Její profesní cesta vedla přes několikaletou zkušenost v oblasti cestovního ruchu až k práci v zastoupení německého výrobce zdravotnické techniky pro Českou republiku. Tato velmi organizační a pestrá práce, vyžadující komunikaci s množstvím různých lidí, ji nepřestala bavit, i když v této firmě pracuje již více než dvacet let.
„Někomu se to může zdát podivínské, ale mou velkou zálibou je matematika. Řadu let pěstuji ve volném čase toto hobby a pomáhám s matematikou dětem mých kamarádů a kolegů". Aby svou znalost a dovednost vyučovat trochu zdokonalila a rozšířila si matematické obzory, přihlásila se na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy ke studiu didaktiky matematiky. *„Po čtyřech letech počítání a rýsování jsem se k radosti své i celé naší rodiny letos dopočítala ke státní zkoušce"*, říká s úsměvem.
V zastupitelstvu obce Louňovice je Martina poprvé a na práci pro místo, které má moc ráda, se podle svých slov velmi těší.

Jan HENC
Člen Kontrolního výboru a Komise místního hospodářství
Věk 60 let, provozovatel restaurace U Henců

Jan Henc je rodilým Louňovákem. V letech 1989 – 2022 se angažoval ve vedení fotbalového klubu TJ Slavia Louňovice. V devadesátých letech provozoval v Louňovicích stavebniny, v jejichž místě později „vyrostla" restaurace U Henců, kterou provozuje dodnes.
V zastupitelstvu obce působí již páté volební období, tedy sedmnáctý rok, přičemž první tři volební období vykonával funkci místostarosty.
Honza je stále aktivním cyklistou a vodákem. V zastupitelstvu obce je proto, že mu dění v obci není lhostejné, a byl by rád, aby se zachoval její venkovský ráz i pro další generace.

Jan ŠUNKA, ING., MBA
Člen Finančního výboru
Věk 45 let, ředitel divize ve stavební společnosti

Always on the run :)
Jan Šunka se narodil a vyrůstal v Brně. Do Louňovic se přistěhoval v roce 2008. Od ukončení studií na brněnském Vysokém učení technickém se pohyboval na různých manažerských pozicích ve stavebnictví. Podílel se například na výstavbě zimního stadionu a obchodního centra v Pardubicích, budování stanice metra Nádraží Veleslavín, revitalizaci Klementina, rekonstrukci Státní opery v Praze aj.
Ve volném čase se věnuje orientačnímu běhu, překonávání rekordů v maratonu a rád tráví čas s rodinou.
V roce 2017 založil spolu s Viktorem Machkem a Davidem Kolářem v naší obci oddíl orientačního běhu Moravan Louňovice, který se stará stabilně o zhruba 30 dětí. Ty se účastní závodů v orientačním běhu v Praze a okolí. Pro děti jsou připravována pravidelná soustředění a tréninky, ať už v okolních lesích nebo ve sportovní hale.
Protože mu není lhostejné, v jakém prostředí společně žijeme, kandidoval prvně do louňovického zastupitelstva v roce 2014. Z pozice náhradníka nastoupil pak do „rozjetého vlaku" za zesnulého Františka Lebedu v říjnu roku 2016, a na chodu obce se tak aktivně podílí dodnes.

Viktor MACHEK, MBA
Člen Kontrolního výboru
Věk 47 let, projektový manažer v IT

Viktor Machek se narodil a původně žil v Praze. Do Louňovic se nejdříve v roce 2001 přiženil a v roce 2011 zde postavil dům a přestěhoval se natrvalo. Po studiích pracoval v reklamních agenturách jako vedoucí produkce a posléze přestoupil po přelomu milénia do IT oboru, kde se věnuje řízení dodávek softwarových řešení a HW především do oblasti státní správy a bankovnictví.
V Louňovicích se nejprve věnoval několik let dětem v TJ Slavia Louňovice jako pomocný trenér a následně v roce 2017 spolu s Honzou Šunkou a Davidem Kolářem založil oddíl orientačního běhu Moravan Louňovice. Během let se podařilo vytvořit stabilní základnu pro zhruba 30 dětí, které se také, většinou velmi úspěšně, účastní závodů v orientačním běhu, různých soustředění a pravidelně trénují ať již v okolí Louňovic, nebo přes zimu ve sportovní hale.
V zastupitelstvu naší obce je od letošních voleb nováčkem a chce se především soustředit na dotažení projektů v infrastruktuře obce a zlepšení informovanosti obyvatel o práci obecního úřadu. Z toho důvodu se také stal členem redakční rady Louňovického zpravodaje.

NOVÉ CHODNÍKY
...kdy už konečně budou?

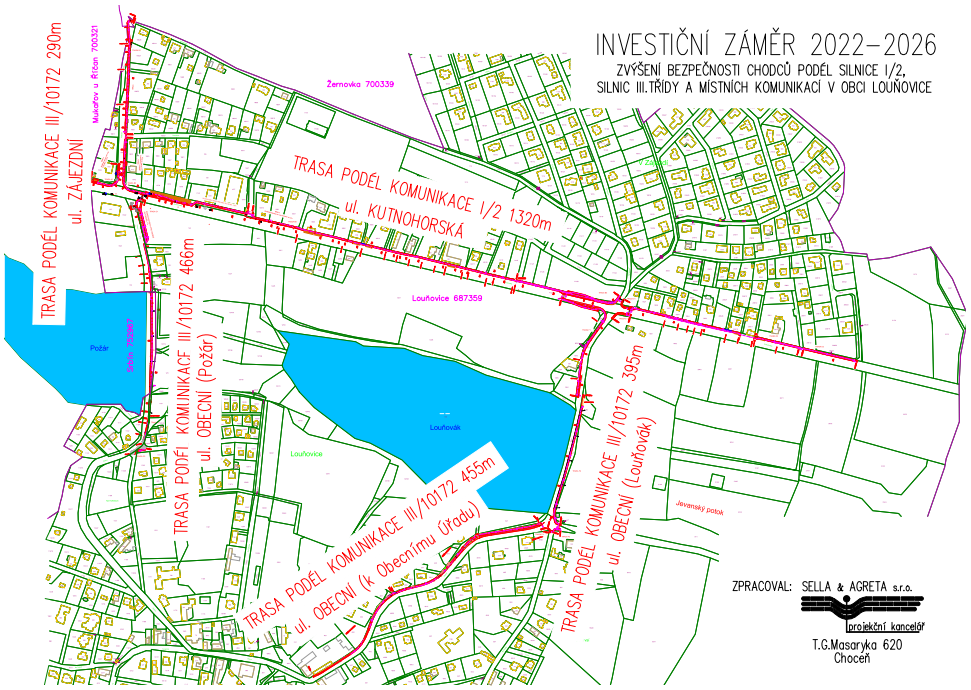

Téma chodníky podél hlavní silnice I/2 v ulici Kutnohorská a podél silnice III/10172 v ulici Obecní a Zájezdní rezonuje v naší obci již mnoho let. Chápu nejen stížnosti našich občanů na neutěšenou situaci ve výše uvedených ulicích, ale i kritiku, že se v jiných obcích chodníky staví a u nás stále nic.

V listopadu 2016 jsme na základě výběrového řízení zadali vypracování projektové dokumentace na výstavbu chodníků, veřejného osvětlení a odvodnění podél ulice Kutnohorské, ulice Obecní přes hráze rybníka Požár a Louňovického rybníka a v ulici Zájezdní po ulici Na Moklině.

Protože vybraný projektant ani po mnoha našich urgencích nedodal projektovou dokumentaci, byla s ním spolupráce ukončena a na základě soudního rozhodnutí nám musel nahradit vzniklou škodu. Výběrové řízení na projektanta se tak muselo v roce 2019 opakovat. Nový projektant vypracoval projektovou dokumentaci pro územní řízení, jejíž součástí je i majetkoprávní vypořádání, tzn. jakých pozemků se stavba chodníků dotkne. Z tohoto vypořádání vyplynulo následující:

V ulici Kutnohorské je drtivá většina potřebných pozemků v majetku státu, s nimiž hospodaří Ředitelství silnic a dálnic ČR, část je v majetku obce a zbylých cca 5 % v soukromém vlastnictví. V ulici Obecní je většina pozemků ve vlastnictví Středočeského kraje, které spravuje Krajská správa a údržba silnic, část pozemků vlastní Česká zemědělská univerzita v Praze – ty spravuje Školní lesní podnik v Kostelci nad Černými lesy a malá část je opět v soukromém vlastnictví.

V ulici Zájezdní většinu pozemků vlastní opět Středočeský kraj, část obec a malou část Lesy České republiky.

V roce 2020 jsme projektantům přidali ještě úsek chodníků v ulici Obecní od Louňovického rybníka po Zvoničku. Zde vlastní pozemky Středočeský kraj a obec.

Dohromady se jedná o 2,9 km chodníků včetně odvodnění a veřejného osvětlení. Předpokládané náklady na výstavbu činí cca 43,5 mil. Kč.

S pozemky státu a kraje není problém. O pozemcích ČZU jsme dohodnuti, i když schvalovací proces na jejich straně ještě není ukončen. Od Lesů ČR máme souhlas. U jedné lokality na II. hrázi se také čeká na změnu územního plánu. Stále se ale nedaří získat souhlas od části soukromých vlastníků. Bez tohoto souhlasu nelze stavbu povolit, natož realizovat.

Do toho všeho ještě vstoupilo projektování Nové svazkové školy LOŠBATES. Součástí školy je i vybudování odbočovacího pruhu na silnici I/2 ve směru od Mukařova a nové místní komunikace ke škole u koupelnového centra. To mělo za následek úpravy již vypracované projektové dokumentace na chodníky a posléze v roce 2021 došlo k přerušení projekčních prací do doby vydání stavebního povolení na odbočovací pruh a příjezdovou cestu ke škole. V minulém čísle Zpravodaje jsem optimisticky psal, že snad získáme povolení na chodníky ještě letos. To se však určitě nestane. Bohužel.

Jak se říká, že všechno zlé je pro něco dobré. Stalo se tak i v tomto případě. V listopadu se nám podařilo získat příslib 85% dotace (70 % z EU, 15% od státu, 15% z obecního rozpočtu) na celou investici. To ale znamená, že v příštím roce musíme vyřešit veškeré souhlasy vlastníků s odkupem dotčených pozemků a dokončit projektovou dokumentaci tak, aby mohl být zahájen povolovací proces a následně i výstavba. Ta bude spolufinancována obcí dle jejích finančních možností s rozložením podílu na akci po dobu 2 – 3 let.

Josef Řehák

VEŘEJNÁ PROSTRANSTVÍ V LOUŇOVICÍCH - ÚZEMNÍ STUDIE
Názory veřejnosti na základě dotazníkového šetření

Potřeba průzkumu

Dotazníkové šetření navazuje na představení návrhu možných úprav veřejných prostranství v minulém vydání Louňovického zpravodaje. Rozvoj zdejších lokalit by neměl opomíjet názor našich spoluobčanů. Participace obyvatel v procesu návrhu územní studie umožní zjistit silné a slabé stránky lokality a další představy o jejím směřování očima obyvatel.

Prostřednictvím dotazníkového šetření se získá důležitá zpětná vazba od občanů, kteří se tak mohou svým názorem a případnými podněty na rozvoji lokality podílet.

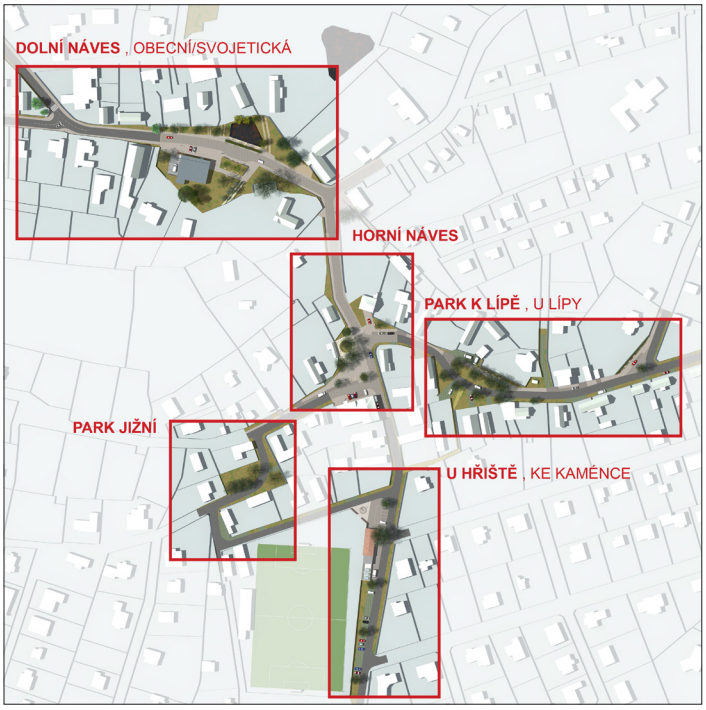

Metodika

Průzkum proběhl formou dotazníku, ve kterém byly obsaženy klíčové otázky pro zjištění vnímání jednotlivých lokalit z pohledu obyvatel a hodnocení silných či slabých stránek řešených veřejných prostranství z hlediska jejich užívání. Sběr dat probíhal elektronicky prostřednictvím online formuláře, který byl zveřejněn na internetových stránkách obce, rozeslán e-mailem obyvatelům a odkaz na něj byl zveřejněn i v minulém Zpravodaji. Respondenti mohli vyplňovat tento dotazník od 30. 5. 2022 do 27. 6. 2022. Dotazník byl koncipován tak, aby zahrnoval otázky uzavřené i otevřené. Uzavřené otázky lze zpracovat do grafu a názorně ilustrují názory respondentů na hodnocenou oblast. Otevřené otázky umožňují získat větší vhled do studované problematiky a také lépe poznat názor respondentů.

Celkově bylo sebráno 202 dotazníků, které byly vyhodnoceny prostřednictvím kvantitativní formy zpracování dat, což bylo provedeno u otázek uzavřených. Vyjádřilo se téměř 18 % obyvatel obce, přičemž respondenti byli rovnoměrně zastoupeni ve všech věkových skupinách.

Vyhodnocení je prezentováno pomocí grafů, které znázorňují procentuální vyjádření daných kategorií.

Anketu zpracoval Loca Plan s.r.o. ve spolupráci s RNDr. Jiřím Hrabákem, Ph.D.

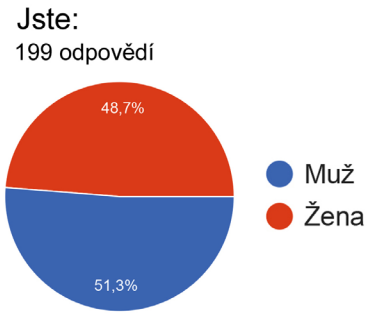

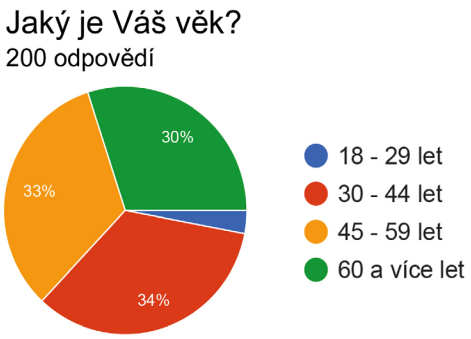

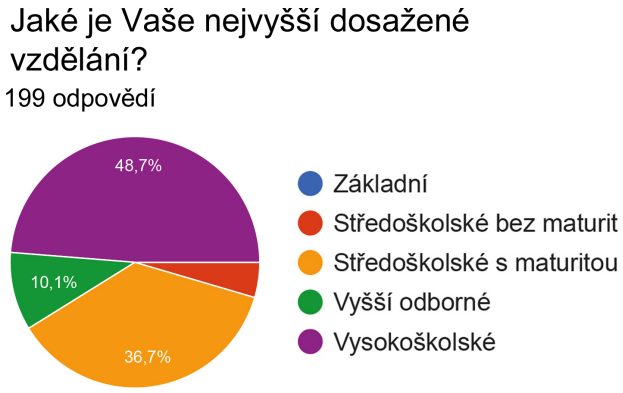

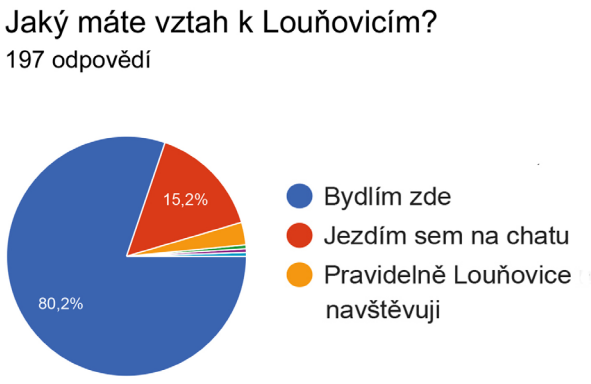

Vztah k místu

Většina respondentů v obci dlouhodobě bydlí a lokality pravidelně navštěvuje, nebo dokonce bydlí v přímém sousedství. Je tak zřejmá dobrá znalost míst, kterých se dotazník týká.

Jak dlouho v obci bydlíte, nebo obec navštěvujete?

200 odpovědí

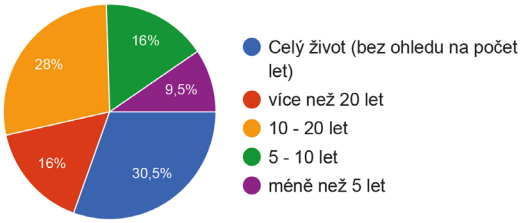

Bydlíte v přímém sousedství řešených míst?

198 odpovědí

Hlavní veřejný prostor

Naprostá většina respondentů se shoduje, že hlavním prostorem Louňovic je Horní náves. Místem ale spíše prochází a měli by zájem o větší podporu společenských akcí.

Jaké místo považujete za hlavní „náves“ v Louňovicích?

197 odpovědí

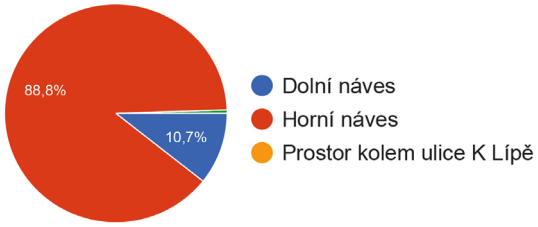

Trávíte v některé lokalitě více času (např. setkání s přáteli, sezení na lavičce), pokud ano ve které?

199 odpovědí

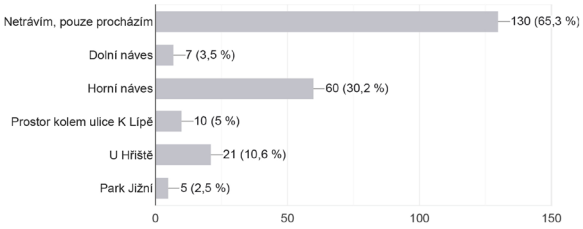

Myslíte si, že stávající podoba veřejných prostranství podporuje veřejný život a poskytuje dostatek prostoru pro lidi?

197 odpovědí

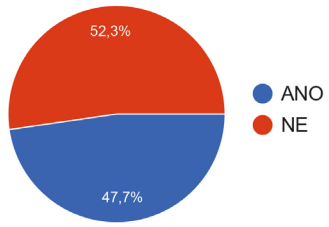

Měli byste zájem o více veřejných akcí (např. trhy)?

197 odpovědí

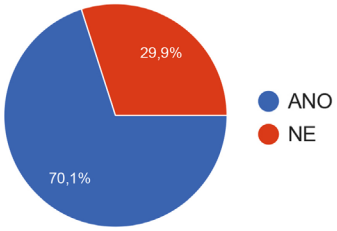

Okolní zástavba ve vztahu k veřejnému prostranství

Dobrým signálem je, že obyvatelé vnímají za důležité vzhled okolní zástavby a oplocení objektů. Veřejný prostor je z velké části spoluvytvářen právě okolní zástavbou a každý obyvatel je tak svým dílem odpovědný za kvalitu obrazu celé obce.

Bezpečnost a pohyb obyvatel

Obyvatelé Louňovic považují pohyb po obci za středně nebezpečný. A to jak z pohledu chodce, tak z pohledu řidiče. Řešením je určitě doplnění chodníků v místech s větším provozem a především ohleduplnost a dodržování rychlosti.

Považujete za důležitý vzhled plotů a okolní zástavby obklopující veřejná prostranství?

200 odpovědí

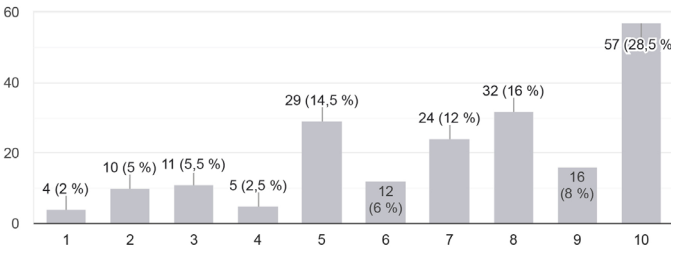

Nakolik jste spokojeni s bezpečností pohybu podél komunikací z pohledu chodce v řešeném území?

199 odpovědí

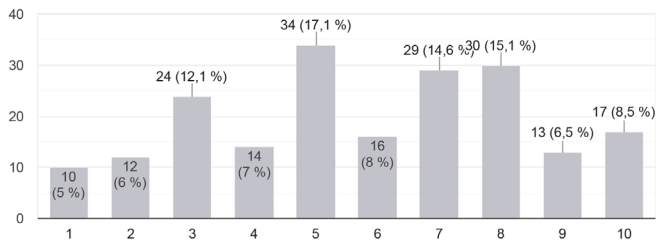

Považujete průjezd řešenými místy za přehledný a bezpečný z pohledu řidiče (např. dodržování přednosti z prava)?

197 odpovědí

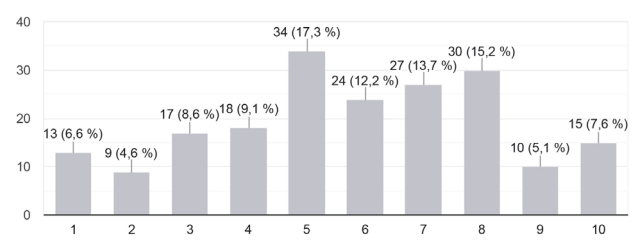

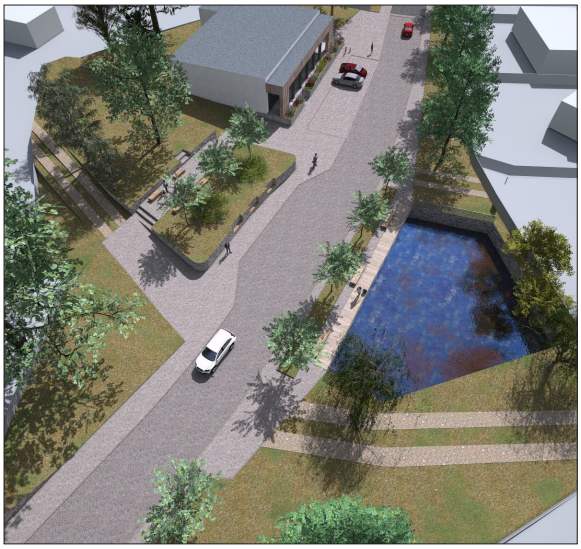

Dolní náves

Dolní náves je prostor, který je užíván pro průjezd a návštěvu obchodu. Z historického hlediska je Dolní náves nejstarším veřejným prostranstvím obce a bylo by vhodné podpořit jeho původní funkci.

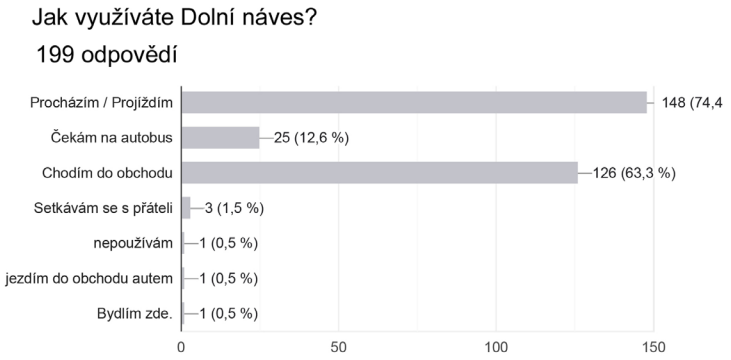

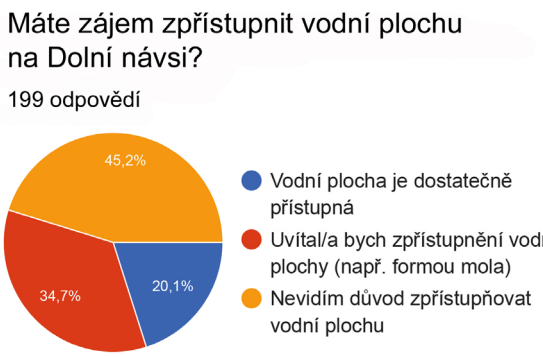

Horní náves

Horní náves je vnímána jako nejdůležitější prostor obce. Kamenický skanzen je místem, které by většina respondentů ukázala návštěvě. Velká shoda je také v otázce zklidnění dopravy a vytvoření ploch pro chodce a provedení drobných úprav kamenického skanzenu.
Ze slovních odpovědí vyplynulo, že by obyvatelé uvítali vytvoření vodního prvku v prostoru návsi.

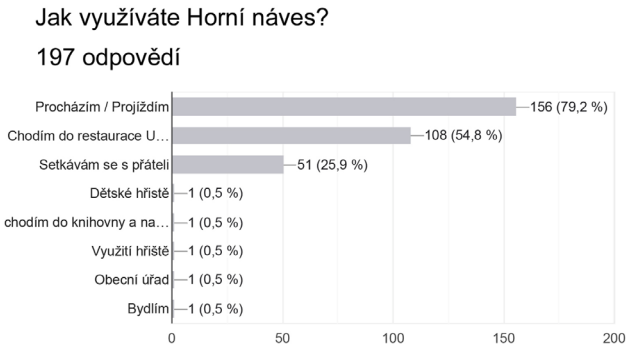

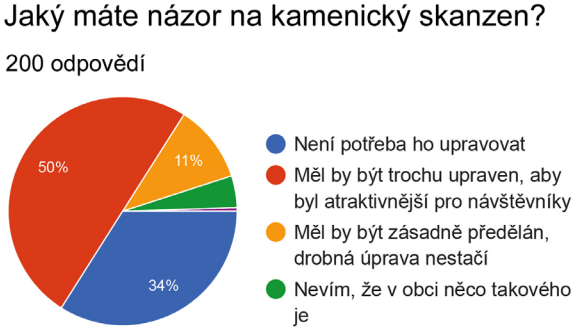

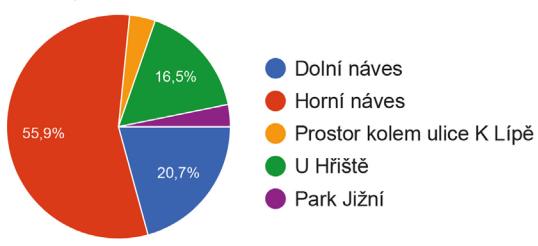

Prostor kolem ulice K Lípě

Polovina obyvatel vnímá změnu trasování komunikace jako přínos a další čtvrtina ji považuje za zajímavou. Dá se říci, že toto řešení je v jistém směru odvážné, ale i přesto bylo přijato vcelku pozitivně.

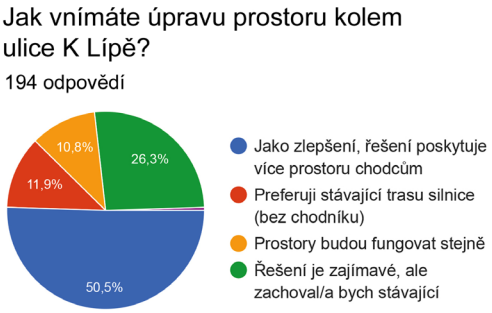

Ulice Ke Kaménce

Tři čtvrtiny respondentů považují za přínosné vytvořit nová parkovací místa podél ulice Ke Kaménce. Lze předpokládat, že alespoň částečně by toto řešení pomohlo s návštěvnickým parkováním v obci.

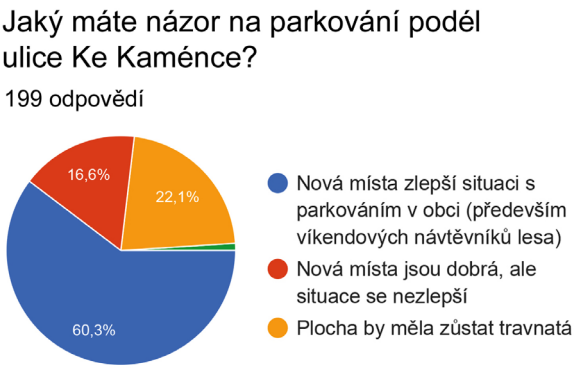

Otevřené otázky v dotazníku byly hodnoceny prostřednictvím kvalitativního přístupu ke zpracování dat. Data tak byla nejprve kódována do obecnějších kategorií, které tvořily základ vyhodnocení. Pro ilustraci jsou uvedeny přímé citace vybraných odpovědí na otevřené otázky, které reprezentují odpovědi respondentů v dané hodnocené oblasti.

Co Vám ve veřejném prostoru chybí?

„Odpadkové koše“ „Chodníky“ „Vodní prvek na Horní návsi“ „Lavičky„

Ve slovních odpovědích panovala velká shoda na doplnění chodníků a doprovodného mobiliáře. Návrh těchto prvků je nedílnou součástí územní studie. Dále se v odpovědích objevují návrhy na další prostory k úpravám. Jedná se zejména o okolí rybníků. Tyto lokality jsou společně s lesem také místa, kam by obyvatelé vzali návštěvu, která je v Louňovicích poprvé.

<u>Bylo by dobré nezapomínat na Louňovičky</u>

Poměrně často se v odpovědích objevoval odkaz na Louňovičky. Na všech rozvojových plochách v Louňovičkách jsou navrhována nová „malá louňovická místa“ se stromy a lavičkami. Je to například okolí nově projektované školy, celá ulice Na Moklině a její křížení s ulicí Sluneční, nebo budoucí ulice v lokalitě Pod Poštolkou. Tyto prostory jsou vkládány do územního plánu i územních studií a je snaha, aby v obou částech obce byl dostatek kvalitních veřejných prostranství.

Všem účastníkům dotazníkového šetření velice děkujeme za čas, který věnovali jeho vyplnění. Výsledky jsou důležitým podkladem pro další práci.

Text a obrázky: Ing. arch. Ondřej Duchan

MOBILNÍ POŠTA

Možná ji někteří již v naší obci využili, jiní z vás o tom slyší poprvé. Každopádně se od října s touto novinkou setkáváme každý všední den v lichém týdnu na stanovišti před obecním úřadem.

K čemu slouží?

Na podzim roku 2020 zavedla Česká pošta nově tzv. pojízdné pobočky, které mají plnohodnotnou funkci poštovní kamenné pobočky. Testování mobilní pošty bylo zahájeno v obcích v okolí Dobrušky na Rychnovsku a následně v obcích na Bruntálsku, přičemž celou oblast obsluhovaly dva vozy.

Nápad nového konceptu mobilní pošty vznikl v době koronavirové krize, kdy nebylo jasné, jak rychle se podaří pobočky pošt otevřít. Je to jakýsi návrat do minulosti, kdy běžně fungovaly takovéto poštovní pobočky v autobusech či aviích, a to až do druhé poloviny 90. let minulého století. Pojízdná pošta by v současnosti měla především zajistit služby v místech, kde je pobočka pošty dočasně uzavřena, například kvůli rekonstrukci. Mobilní pobočku by měla pošta využívat i v oblastech, kde poštovní pobočka není vůbec, jako jsou právě Louňovice.

V současné době již Česká pošta vysílá do služby sedm těchto mobilních poboček, které obsluhují Brněnsko, Zlínsko, Svitavsko, Ostravsko, Tachovsko, Karlovarsko a Prahu východ, kde zajíždí do obcí Struhařov, Zvánovice, Vyžlovka a Louňovice.

Mobilní pošta bude do naší obce zajíždět zkušebně zatím pouze do konce roku 2022. Pořadí obcí se liší dle sudého a lichého týdne, přičemž jízdní řády naleznou zájemci o tuto službu jednak v dotčených obcích a jednak na webových stránkách České pošty. Zapojení Mobilní pošty se nijak nedotkne režimu doručování. Ten zůstává beze změny a je nadále zajištěn standardním způsobem.

Mobilní pošta zajistí větší bezpečnost občanů, kteří si budou moci poštovní službu vyřídit u sebe v obci a nebudou muset kvůli ní cestovat do obce s pobočkou České pošty. Mobilní pošta zprostředkuje poslání listovních i balíkových zásilek, platby i výplaty poukázek a zajistí také výběry hotovosti jako na standardní poště. Samozřejmostí je možnost využít služeb Poštovní spořitelny. Občané díky mobilní poště tak nezmeškají např. výplaty sociálních dávek apod.

NEVÁHEJTE A VYZKOUŠEJTE DO KONCE ROKU MOŽNOST MOBILNÍ POŠTY V NAŠÍ OBCI. TŘEBA K NÁM BUDE DÍKY TOMU ZAJÍŽDĚT I DO BUDOUCNA.

Martina Malinová

Foto: Ilona Malinová

ZMĚNY V AUTOBUSOVÉ DOPRAVĚ - jak to dopadlo

Již třetí vydání Zpravodaje po sobě se věnujeme změnám v autobusové dopravě v naší obci a přilehlém okolí. V letošním červnovém vydání jsme vás informovali o probíhajících jednáních mezi obcemi a ROPIDem, který sestavuje jízdní řády a zajišťuje autobusové spoje. Jednalo se ve Struhařově, Kostelci, Zvánovicích i Říčanech. Všude byli přítomni i zástupci Louňovic, aby pro naše občany zajistili tu nejlepší možnou dopravní obslužnost. ROPID nás držel v napjatém očekávání až do konce prázdnin, ale dnes již máme jasno. Pojďme se tedy podívat, co se nakonec změnilo.

„Školní linka 557“

Jsme opravdu moc rádi, že se podařilo přesvědčit zástupce ROPIDu, že doprava našich školáků do Stříbrné Skalice přes Ondřejov je zbytečně zdlouhavá a že tedy zůstala linka 557 na trase z předprázdninové objížďky. Cesta do školy jim tedy od letošního září trvá o něco kratší dobu, když z Louňovic od samoobsluhy jede tento autobus do Stříbrné Skalice 24 minut.

Nová linka 489

Od září nově jezdí ze zastávky Louňovice (v srdci obce na dolní návsi u samoobsluhy) linka č. 489. Je pro nás opravdu velkým překvapením, že se k nám dostávají informace o tom, že z Louňovic „od krámu“ nic nejezdí a že musí naši občané chodit pěšky na hráz.

Pojďme si tedy ukázat, že tomu tak není, že linka 489 vás odveze pohodlně jak na zastávky s navazujícími autobusovými spoji na Prahu, tak na vlak do Strančic.

První autobus č. 489 od samoobsluhy vyjíždí v 5:19 ráno. Jede směrem na II. hráz a dále na I. hráz, kde můžete přestoupit na linku č. 381, která na „čtyřistaosmdesátdevítku“ plynule naváže za 5 minut.

V 6:00 odjíždí další linka 489 od samoobsluhy, opět přes II. hráz směrem na I. hráz, kde můžete přestoupit na linku č. 382, která na „čtyřistaosmdesátdevítku“ opět plynule naváže za 5 minut.

Linka 489 jezdí v pracovní dny ze zastávky Louňovice (u samoobsluhy) v pravidelném intervalu, kdy začíná ve výše zmíněných 5:19 ráno a pokračuje v:

6:00; 6:27; 6:57; 7:48; 8:00; 9:28; 12:16; 13:04; 13:24; 14:23; 15:04; 15:29; 16:29; 17:29; 18:29; 20:29 – **za jeden pracovní den tedy odjíždí z Louňovic celkem 17x.**

O víkendu pak touto linkou můžete jet směrem z Louňovic v 6:49; 8:49; 11:19; 15:19 a 19:19, tedy celkem 5x.

Ne jinak je tomu v opačném směru, a sice když se chcete dostat do Louňovic k samoobsluze bez šlapání do kopce, ať už Na Hořičkách nebo do Horáku. 489 vás z I. hráze vyveze **ve všední den celkem 14x a o víkendu 5x.**

Všechny spoje na sebe dobře navazují, obvykle do 5 minut, tu a tam si počkáte minut 10.

Rádi bychom zde vyzdvihli možnost jízdy linkou 489 přímo na vlak do Strančic. Jistě chápeme, že pro naše mladší spoluobčany není tato možnost až tak zajímavá, ale ti asi zas až tak velký problém s přestupem na autobus, který je odveze na vlak do Říčan, nemají. Jedná se nám o přímou dostupnost zejména pro naše starší občany, kteří se pohodlně, byť o něco delší cestou, dostanou přímo na vlakové nádraží, odkud navíc každý druhý vlak vyjíždí prázdný, protože zde začíná. Tento autobus také zajišťuje spojení Louňovic s Mnichovicemi, což snad opět mohou ocenit zejména naši starší spoluobčané, poněvadž Mnichovice již disponují velmi slušnou občanskou vybaveností.

V polovině listopadu jsme žádali ROPID, aby opatřil zastávku Louňovice patřičnými jízdními řády tak, aby bylo vše čitelné a srozumitelné. Odkaz na jízdní řády zde: *https://pid.cz/jizdni-rady-podle-linek/autobusy-primestske/.*

Věříme, že linka č. 489 najde mezi našimi občany oblibu, bude pravidelně využívána a nestane se, že pro její „nevytíženost“ dozná různých změn v podobě zeštíhlení spojů apod.

Martina Malinová

NOVÝ ŠKOLNÍ ROK V ZŠ STŘÍBRNÁ SKALICE

I pro školní rok 2022/2023 poskytla našim čtyřem spřáteleným obcím z dobrovolného svazku obcí Lošbates „azyl“ pro letošní prvňáčky ZŠ ve Stříbrné Skalici. Pro děti byla nachystaná zbrusu nová učebna v podkroví stávající budovy základní školy. Také byla již kompletně dokončena rekonstrukce komunikací v okolí školy, a tak autobusy zase jezdí, jak mají. Nakonec byla zachována trasa „školní“ linky 557 tak, jak jezdila z důvodu objížďky, tedy přes Jevany a Hradec, což se ukázalo jako mnohem příznivější pro naše školáčky.

Od září tak do Skalice chodí již dvě kompletní třídy, složené z dětí z Lošbatesu. Máme 21 prvňáčků v 1.B a 22 druháčků v 2.B.

Martina Malinová

Foto: Josef Řehák

Škola LOŠBATES: pot, slzy a káva

Často od vás slýcháme otázku, jak to vypadá s přípravou výstavby nové svazkové základní školy LOŠBATES. Dovolte tedy, abychom vám na tomto místě přinesli jako starostové všech čtyř zúčastněných obcí malou rekapitulaci a také vás informovali, co je nového.

Nová škola vzniká již šestým rokem. Není to proto, že bychom se dost nesnažili nebo celé věci nevěnovali dostatečné úsilí. Naopak. Za prací na projektu stojí pot i slzy ze slavného Churchillova citátu, jen na tu krev ještě naštěstí nedošlo. Tu nahrazujeme hektolitry kávy a spoustou hodin přesčasů, abychom se vypořádali s další námitkou 44. nebo 45. instituce, od které potřebujeme razítko, nebo vyrazili na ředitelství toho nebo onoho úřadu, abychom tam pro LOŠBATES vyjednali lepší podmínky.

Na úrovni našich malých obcí a s minimálním aparátem musíme řešit realizaci a financování projektu za tři čtvrtě miliardy, se kterým by si mnohdy nevěděli rady ani na magistrátech velkých měst. Totéž ostatně platí pro místně příslušný stavební úřad, který za běžných okolností musí řešit schvalování vesnických domků či kůlen a nyní se po něm chce schvalování školy pro 540 žáků.

Kafkovské paradoxy

Musíme se vyrovnávat s kafkovskými paradoxy typu dotací od státu, které pokrývají pouze prostor do deseti metrů od samotné budovy školy, a přitom ten samý stát vyžaduje jako povinnost vybudovat u školy parkoviště, za které by se nemusel stydět nejeden větší supermarket. A takových věcí bychom vám mohli jmenovat desítky, ne-li stovky.

Lošbates na iDnes

Přesto se nám daří posouvat celou věc dopředu maximální možnou rychlostí. A máme pro vás velice dobrou zprávu! Občas cítíme od některých z vás skepsi, zda se nám podaří zajistit pro výstavbu školy dostatečné finanční prostředky. Během listopadu vláda rozhodla o brzkém vypsání výzvy na financování šesti konkrétních, již připravených projektů nových škol ve středních Čechách. A nám se podařilo dostat se mezi ně! Vláda navíc rozhodla o navýšení dotace na vybudované místo pro jednoho žáka z 800 000 korun na 1,1 milionu korun. Pro nás to tak znamená, že se nám velmi reálně rýsuje dotace téměř 600 milionů korun určených výhradně na naši školu LOŠBATES. Většinu potřebných peněz tak budeme mít zajištěnou. O zbylé peníze budeme usilovat primárně z dotací Státního fondu životního prostředí na budovy v pasivním standardu.

Působíme na politiky

K oběma těmto rozhodnutím vlády přispěly i naše aktivity, kdy jsme posledních několik měsíců velmi aktivně oslovovali politiky – od ministrů až po poslance, informovali je

o projektu naší školy, předkládali jim argumenty a hovořili o problémech, kterým musíme čelit. Velmi nás v našem úsilí podpořila a podporuje například 1. místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Věra Kovářová. Na náš dopis nám detailně odpověděl ministr pro místní rozvoj Ivan Bartoš. Vstřícně a s návrhem konkrétních pomocných kroků zareagovali také například středočeští poslanci Ondřej Lochman, Klára Kocmanová, Vojtěch Munzar či Jan Jakob. Ze školského výboru Sněmovny pak poslanec Petr Gazdík či poslankyně Renáta Zajíčková, která brzy zavítá i přímo sem k nám a bude příležitost s ní všechno podrobně probrat. Z opozice se nám vstřícným telefonátem ozval například Andrej Babiš.

Jak tedy vidíte z výše uvedeného výčtu, nesedíme rozhodně s rukama v klíně, naopak se vějířem různých aktivit snažíme zajistit, aby naše škola měla co největší šanci na úspěch. K tomu jsme v poslední době přidali i aktivity mediální. O chystané škole LOŠBATES vyšel velký článek na iDNES.cz, následoval například článek v Deníku, kde využili i vizualizaci naší školy. V jednání je také seminář „Jak se v Česku staví škola“, který plánujeme uspořádat v Poslanecké sněmovně, a sdílet tak s politiky, dalšími obcemi a odbornou veřejností naše tvrdě nabyté zkušenosti z celého procesu. Všechny tyto veřejné aktivity a naše nynější mediální viditelnost společně přispívají k větší ochotě politiků i úřadů vycházet nám vstříc. V budoucnu pak napomohou nalákat do naší školy ty nejlepší dostupné učitele nebo sponzory.

Foto: www.kr-stredocesky.cz

Termín otevření školy

Jistě se ptáte i na to, jak to momentálně vypadá s termínem otevření naší školy. Dlouho jsme počítali s datem 1. září 2024. Bohužel ale musíme čelit dalšímu byrokratickému problému. Nezbytnou součástí financování školy jsou i výše zmíněné dotace ze Státního fondu pro životní prostředí. Tato dotace byla vypsána pozdě (podle ministra Bartoše vinou Evropské unie), a navíc do poslední chvíle nikdo včetně expertů netušil, že bude i pro projekty, které jsou již tak daleko jako ten náš, vyškrtnuta možnost vytápění plynem. V době, kdy náš projekt vznikal, byl plyn jasně preferovaným zdrojem, nikdo tehdy samozřejmě nepředpovídal válku na Ukrajině. Nyní jsme nuceni projekt předělávat. Z kombinace tepelná čerpadla, fotovoltaická elektrárna a plyn na kombinaci tepelná čerpadla, fotovoltaická elektrárna a elektřina, což může kvůli nutnosti nového administrativního kolečka po 45 institucích znamenat až půlroční zdržení. Termín 1. 9. 2024 tak ještě není zcela vyloučen, ale pravděpodobnější je nyní bohužel termín otevření 1. 9. 2025.

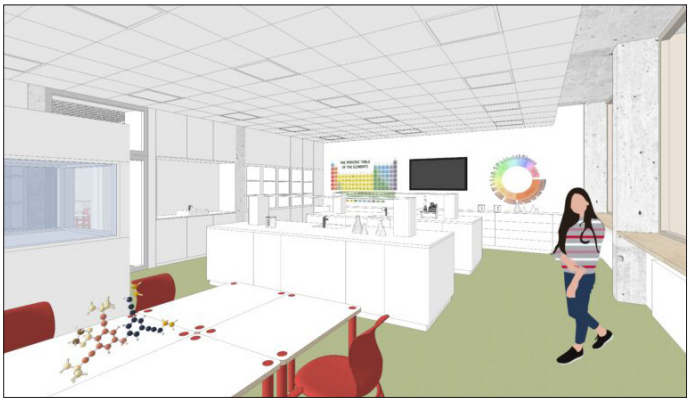

A co dalšího ohledně projektu momentálně řešíme? Pozitivně se posunula jednání ohledně odbočovacího pruhu z hlavní silnice I/2 ke škole. Nyní bude o této věci finálně rozhodovat Krajský úřad. Probíhající stavební řízení na stavbu školy čeká právě na toto rozhodnutí, stejně tak na povolení přeložky vysokého napětí. Podařilo se také úspěšně pohnout s vodoprávním řízením na stavbu splaškové a dešťové kanalizace a vodovodní řady. Na začátku dubna 2023 bychom rádi vypsali výběrové řízení na stavební firmu – zhotovitele stavby školy. Kontinuálně jednáme s ČEZem například ohledně navýšení celkového příkonu či smlouvy o přeložce. Byť je nyní hlavní prioritou zahájení stavby jako takové, nezanedbáváme ani stránku samotného vzdělávání v nové škole, které řešíme s odborníky z Ředitelské akademie.

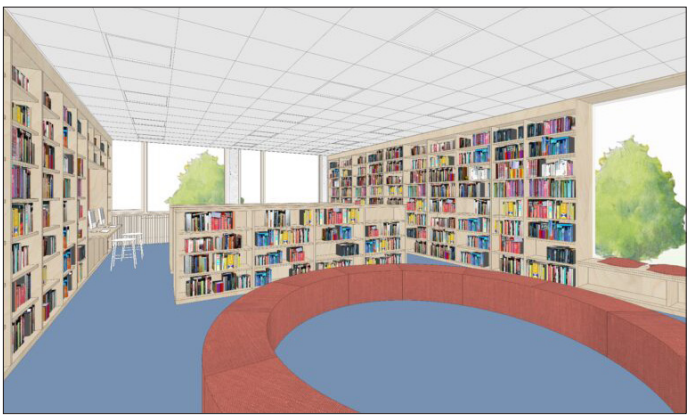

Škola bude pro celou obec

Na závěr nám dovolte dodat, že projekt nové školy by neměl zajímat pouze rodiče budoucích prvňáků a obecně dětí ve školním věku. Škola nebude sloužit pouze jim. Je třeba zdůraznit, že ji budujeme jako komunitní a bude sloužit i dospělým především z našich čtyř obcí. Ať už pro různé sportovní turnaje či pohybové aktivity obecně, pro kulturní vyžití nebo třeba pro pořádání různých jazykových kurzů nebo možná i jakési obdoby univerzity třetího věku pro ty dříve narozené.

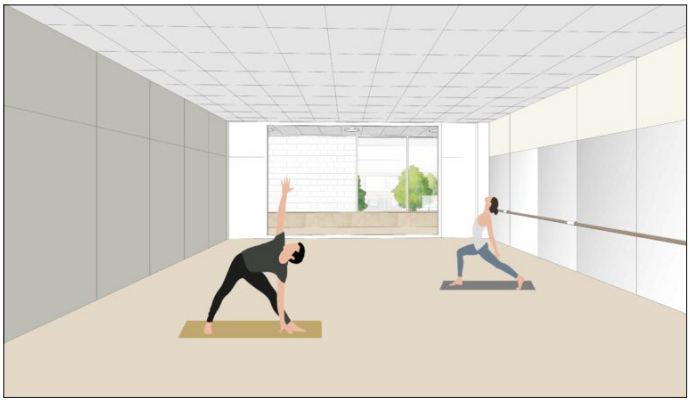

Navíc škola obrovsky pomůže našim obcím i v tom, že posílí vztah dětí k místu – nebudou za vzděláním a kroužky muset dojíždět do širokého okolí, ale vše budou mít k dispozici zde. Ve škole se navíc navzájem dobře poznají, stanou se z nich místní patrioti, a o to pravděpodobněji pak v obci setrvají i později. A to je jistě zájmem nás všech. Pojďme si tedy všichni držet palce, ať se dobré dílo podaří a všichni se brzy sejdeme u slavnostního otevření nové školy. My pro to budeme i nadále dělat maximum.

Josef Řehák, starosta Louňovic
Martina Vedralová, starostka Svojetic
Eva Poliačiková Šmoldasová, starostka Tehovce
Josef Kučák, starosta Štíhlic
Vizualizace: SOA Architekti, s.r.o.

MATEŘSKÁ ŠKOLA LOUŇOVICE

„Když něco hezkého končí a něco začíná…“

Než jsme se v minulém školním roce rozloučili s osmnácti předškoláky, zažili jsme s nimi i mladšími dětmi spoustu legrace, zábavy a poučení. Jenom předškoláci však vyjeli koncem května na výlet do ZŠ ve Stříbrné Skalici. Paní ředitelka, paní učitelky i samotné děti nás velmi mile přivítaly a provedly nás celou budovou, na hřišti si pak děti společně s prvňáčky zasportovaly. Z celé školy dýchala pohoda, klid a rodinná atmosféra. Děkujeme všem za příjemnou návštěvu a těšíme se na další spolupráci.

Mezinárodní den dětí jsme oslavili dopravní akcí „Stůj, červená svítí“ z cyklu „Děti a bezpečí“. Při plnění úkolů si děti procvičily znalosti z dopravní výchovy, jezdily na různých typech dopravních prostředků, procvičovaly smyslové vnímání apod.

U příležitosti svátku dětí nescházel ani maškarní karneval s veselým pohádkovým bubnováním.

Další z aktivit cyklu „Děti a bezpečí“ bylo tradiční setkání s hasiči SDH Tehovec. Děti si užily prohlídku auta a veškerého vybavení, moc se jim líbilo hašení opravdovou proudnicí. Děkujeme hasičům za vydařenou akci, jejich čas a ochotu a těšíme se na další setkání.

Děti ze Želviček podnikly polodenní výlet do VÚŽV v Uhříněvsi na akci „Příběh potravin“.

Přiměřenou formou se seznámily s možnostmi využití mléka při výrobě mléčných produktů, s využitím obilovin v potravinářství, s významem chovu hospodářských zvířat, ale i se zaváděním hmyzí potraviny pro lidstvo v blízké budoucnosti… V kravíně i ve vepříně obdivovali chlapci a děvčata mláďata i dospělá zvířata.

Na další výlet se vypravily obě třídy. V Pěnkavově dvoře v Takoníně děti shlédly Vodnickou pohádku, vyzkoušely si staročeská řemesla a sportovaly.

S rodiči jsme se v červnu sešli na dvou akcích. U příležitosti Dne otců jsme uspořádali sportovní odpoledne s názvem Sportuje celá rodina. I když nám počasí moc nepřálo a od rána to venku vypadalo spíš jako na podzim s černými mraky na obloze, rodiče to neodradilo a přišli si v hojném počtu se svými dětmi rozhýbat tělo.

S našimi nejstaršími dětmi jsme se za účasti jejich rodičů, prarodičů a sourozenců rozloučili na zahradní slavnosti „Rozloučení s předškoláky“. Děti z Rybiček si připravily se svými učitelkami líbivé taneční vystoupení a starší děti ze Želviček zahrály divadelní pohádku Jak se ztratila školka. Poté na řadu přišlo slavnostní šerpování za účasti pana starosty a na závěr příjemného odpoledne jsme se pobavili při Rytířské pohádce. S herci jsme si zazpívali známé písničky pánů Uhlíře a Svěráka.

Poslední akcí školního roku 2021/2022 byli „Námořníci z Louňovic“ – dopolední námořnický karneval obou tříd a večerní hra pro děti ze Želviček „Putování za pokladem velkého žraloka“. Na chlapce a děvčata čekaly neobvyklé úkoly, při kterých si procvičili svůj postřeh, logiku, zručnost a šikovnost. Po jejich splnění děti vypátraly žraloka a našly poklad!

Před prázdninami jsme se rozloučili s paní kuchařkou Dášou Slezákovou a paní učitelkou Blankou Kosinovou, která od září do naší školky dochází pouze na několik hodin týdně za účelem práce s dětmi v keramické dílně.
Přesto, že byla o prázdninách školka uzavřená, uvnitř i na zahradě se s menšími přestávkami stále něco dělo. V budově proběhla výmalba a drobné instalatérské a zednické práce. Na zahradě byl vybudován nový přístřešek s podlahou – základ pro venkovní kuchyňku a polytechnickou dílničku. V zákoutí travnaté části zahrady „vyrostly" dva překrásné domečky. Truhlářské práce provedli Petr Caithamel a Štěpán Holoubek, keramické dekorace zhotovila paní učitelka Blanka Kosinová. Změny na zahradě jsou uskutečňovány v rámci projektu, jehož první etapa bude dokončena na jaře r. 2023.

Od září 2022 nastoupilo do naší mateřské školy celkem 19 nových dětí, uprostřed září byla kapacita školky navýšena z 42 dětí na 43 (na základě zákona LEX Ukrajina) a do 2. třídy nastoupil ukrajinský chlapec předškolák. Paní kuchařku Dášu vystřídala v kuchyni paní Lucie Holoubková, jako třídní učitelka nastoupila paní Veronika Obermayerová. Adaptace dětí proběhla vcelku dobře, pouze dvěma dětem se adaptace prodloužila o něco déle. Hned první měsíc jsme se pustili do polytechnických a environmentálních projektů. Starší děti si v rámci tématu „Jablíčko pokaždé jinak" připravily k svačině jablíčkové tousty a mošt. U příležitosti svátku Dne zvířat jsme zahájili celoroční projekt Sokola „Cvičíme se zvířátky".

Nezapomněli jsme ani v letošním roce na další významný svátek Den stromů. Rodiče s dětmi vyrobili krásné ozdoby z přírodnin, kterými jsme ozdobili největší strom v našem lesíku - dub. Zazpívali jsme si, děti ze Želviček přednesly básničku. Ani na další stromy jsme nezapomněli, ty jsme ozdobili při kolektivní hře „Stromy kolem nás". Děti si při ní zopakovaly znalosti o stromech, vyráběly z plodů stromů a keřů mandaly a z podzimního krásně zbarveného listí kytičky. Želvičky se vydaly s baťůžky a se svačinou na pěší výlet do lesa, mladší děti z Rybiček se věnovaly projektu „Kaštánkohraní". Chlapci a děvčata z kaštanů vytvářeli fantastické vzory, ale i obrázky podle předlohy, procvičovali si zrakové vnímání při vkládání přírodnin do rastrů podle předlohy. Zjistili jsme, že kaštany se dají použít i jako náčiní při ranní rozcvičce… Z dalších darů podzimní přírody jsme se radovali při práci s dýněmi – se staršími dětmi jsme vyřezávali a dlabali, až jsme vyrobili čtyři dýňová strašidýlka. Ten den nám paní kuchařka Lucka uvařila skvělou dýňovou polévku… Byla to výborná tečka za naším dýňovým dopolednem!

O týden později jsme si s dětmi ve třídě Želviček na závěr našeho týdenního projektu o bramborách připravili bramborák. A došli jsme k závěru, že podzim je opravdu krásné roční období!
Kvapem se blíží svatý Martin, možná sněhová nadílka, potom mikulášská nadílka, vánoční svátky… Budeme se brzy loučit s podzimním časem a vítat zimní, který nám přinese nové zážitky a poznávání, další významné dny a svátky, zajímavé činnosti, oslavy a setkávání… Pro tento čas přejeme vám všem především pevné zdraví, hodně lásky, mnoho štěstí, klid, mír a pohodu.
P.S. Děkujeme všem, kteří nás podporují a pomáhají nám!

Text a foto: Bohumila Nováková, ředitelka MŠ

ZPRÁVY Z NAŠÍ KNIHOVNY

Krásné zimní dny v tomto předvánočním čase. Ptáci již obhlížejí zahrady a místa, kde během loňské zimy našli potravu. Na krmítkách zrníčka, na větvích lojové koule. Zimní čas a čas Vánoc se pomalu nezadržitelně blíží. V loňském podzimním čísle Zpravodaje jsem psala o nákupu nového knihovního systému Tritius a možnosti podívat se do knihovního katalogu z tepla domova.

Kde odkaz na katalog naleznete?
Na webových stránkách obce Louňovice v sekci Volný čas.

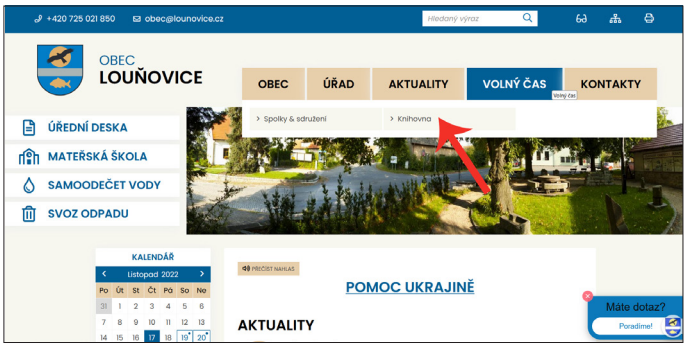

Otevřete záložku Knihovna a na konci povídání o ní najdete odkaz na webový katalog
https://benesov.tritius.cz/library/lounovice

Po kliknutí na tento odkaz se vám otevře katalog s názvem Ženíškova knihovna Louňovice. A již můžete vyhledávat. Podle názvu knihy, autora, nebo tématu (detektivky, romány pro ženy, historické, dětské knihy…).

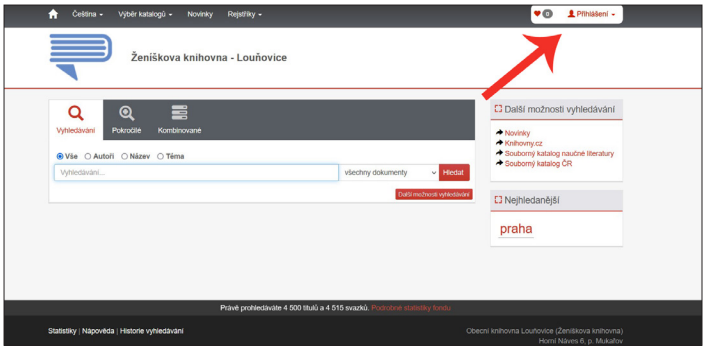

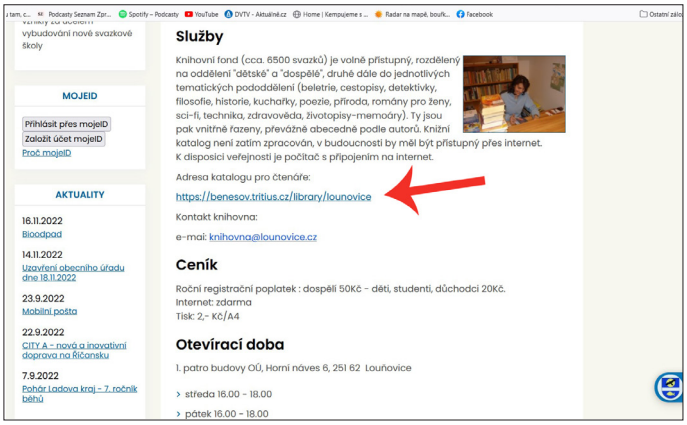

Čtenáři se zaplaceným ročním příspěvkem se mohou přihlásit na čtenářské konto (po kliknutí na Přihlášení se ukáže podrobný návod jak na to) a vybranou knihu rezervovat. Až bude kniha připravena, přijde oznámení o připravené rezervaci k vyzvednutí. Tato služba je však zpoplatněna. Na čtenářském kontě se můžete podívat na to, jaké knihy máte půjčené, do kdy je vrátit, nebo si výpůjčku prodloužit, podívat se do seznamu přečtených knih a podobně.

U dveří v knihovně se nachází tzv. Kiosek. Po načtení čtenářské kartičky slouží ke zjištění, zda čtenář knihu již četl nebo ještě ne. Věřím, že uvedené novinky v knihovně čtenářům pomohou při dalším výběru knih.

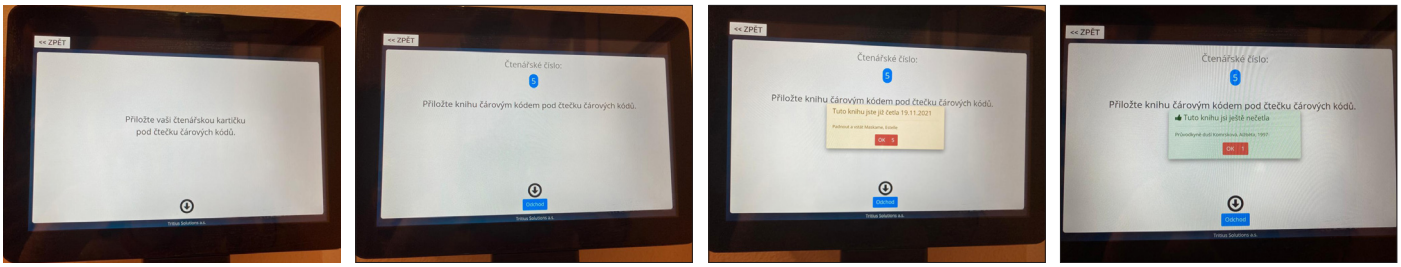

Šel po dlouhé chodbě školy v Cambridge, bylo obrovské vedro, ale on cítil radost. Jako student gymnázia s rozšířenou výukou výtvarné výchovy – a hlavně s touhou stát se módním návrhářem – se ocitl v Anglii na stáži mezi lidmi s podobnou touhou. Sympatická, mladá lektorka, mohlo jí být kolem pětatřiceti let, se zrzavými vlasy a hezkým úsměvem, se jich zeptala: „Kdo je vaší inspirací?“ Jára vstal a anglicky odpověděl: „Mojí inspirací je máma. Zachránila tátovi život.“ Studenti, kteří seděli vzadu a chtěli mít jistotu, že slyšeli dobře, zavolali: „What?“ Dojatá lektorka se na něj otočila a požádala ho, aby to zopakoval.
(Zuzana Maléřová, Vlado Bohdan – Kdy se dotknout dospělosti)

Všem čtenářům děkuji za jejich návštěvu knihovny, lidem za dary knih do knihovny. Obci Louňovice za peněžní příspěvek na nákup nových knih, vybavení a pomoc při řešení problémů. Děkuji. Přeji krásné pohodové dny v čase adventu a Vánoc, ať v kruhu rodinném, přátel, nebo jen s knihou v ruce u krbu s šálkem dobrého teplého nápoje. V novém roce pevné zdraví, štěstí, dobrou náladu a kolem sebe přátele, kteří pomohou a potěší.

Na vaše vyprávění a návštěvu se těší knihovnice Marie Danielová

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SRDEČNĚ BLAHOPŘEJEME LOUŇOVICKÝM OBČANŮM OD 60 LET, KTEŘÍ V OBDOBÍ OD POSLEDNÍHO VYDÁNÍ ZPRAVODAJE OSLAVILI KULATINY A PŮLKULATINY, A SAMOZŘEJMĚ TAKÉ ÚPLNĚ VŠEM OSLAVENCŮM NAD 80 LET:

ČERVENEC

* *Alena Dolínková, Jindra Kuchtová, Marie Susová, Jaroslava Polívková, Bohumil Paleček, Jana Vadinská*

SRPEN

* *Marie Lískovcová, Jan Nešvara, Marie Patáková, Milica Matysová*

ZÁŘÍ

* *Hana Hejlová, Rudolf Eisenhammer, Vladislav Zvěřina, Daniela Pajerová, Petr Tůma, Miloslava Václavíková, Kateřina Štěrbová, Anna Levá*

ŘÍJEN

* *Jiřina Jandová, Jan Rákosník, Jiřina Řeháková, Renata Zemanová, Martin Navrátil, Danuše Znamenáčková*

LISTOPAD

* *Jiří Hořejší, František Šinogl, Jaroslava Tomková*

PROSINEC

* *Jaroslav Povejšil, Josef Höfer, Věra Pyšvejcová, Jan Müller, Vladimír Peterka, Milan Sabol, Zdeňka Kudrnová, Eva Tichá, Dagmar Bálková, Jaroslava Janáková*

PLÁNOVANÉ AKCE

VÁNOČNÍ ZPÍVÁNÍ POD ZVONIČKOU	**17. PROSINCE v 17.30 hodin**
BETLÉMSKÉ SVĚLO	**23. PROSINCE v 16-17 hodin**
RYBOVA ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ V MUKAŘOVSKÉM KOSTELE	**27. PROSINCE v 15 hodin**
SPORTOVNÍ PLES U SV. HUBERTA	**21. LEDNA ve 20 hodin**

Máchale, spadlo ti to, aneb turnaj družstev ve flyballu

Dalo by se říci, že „Máchal“ v Louňovicích zdomácněl. Oblíbený flyballový turnaj „Máchale, spadlo ti to“ se totiž letos konal v Louňovicích již potřetí.

V předchozích sezónách se jednalo o jakési náhradní turnaje, poněvadž z důvodu pandemie nebylo pro organizátory možné pořádat žádné turnaje s mezinárodní účastí. Když jsme se vloni v srpnu ptali jednoho z hlavních pořadatelů „Máchala“, pana Bořivoje Šimka, dostalo se nám následující odpovědi: *On ten příští rok není pro Máchala moc jistý... Mezinárodní akce byly kvůli Covidu do teď nemožné, někdo by mohl, někdo by nesměl, tak jsme to samozřejmě zrušili a udělali jsme jen malý turnaj pro týmy z ČR (Máchale, spadlo ti to – pozn. redakce). Pro představu – tady jsme měli limit 25 družstev a na EFC (mistrovství Evropy) jich mohlo přijet až 150. Přibližně tedy kolem 700 psů a tisícovky lidí. Ti psi samozřejmě takový problém nejsou, ale jejich majitelé musí na té akci 4 – 5 dnů bydlet, mýt se, stravovat se... Navíc my, Poláci, Maďaři, Rakušáci... jezdíme se stany, ale od našich hranic směrem na západ naprostá většina lidí jezdí na flyball karavany. Takže kolik přijede Čechů s osobáky, tolik karavanů mají Němci, Belgáni, Holanďani, Francouzi, Angláni... To by se holt do Louňovic nevešlo. Chci tím říct, že v tom „tradičním“ termínu Máchal za rok nebude, protože všichni budou jinde. S panem starostou jsme mluvili o tom, že to může být kdykoliv jindy a my se budeme snažit nějaký termín pro sebe získat. Ale řada flyballáků dělá i jiné sporty, taky jsou samozřejmě v průběhu roku tradiční české turnaje (letos budou ještě tři) a každý z nich má nějaký „svůj“ obvyklý termín. Taky platí zásada, že flyballové turnaje od sebe mají být aspoň dva týdny, takže to hledání termínu nebude lehké. Ale snažit se budeme.*

Foto: Eva Tichá

Nakonec pro velkou oblibu „Máchala“ nedali pejskaři Louňovicím vale, a první červnový víkend jsme tak mohli zase přivítat desítky čtyřnohých sportovců na prostranství za fotbalovým hřištěm. Paralelně s touto akcí se právě na velkém fotbalovém hřišti konala oslava dne dětí, takže bylo v této části Louňovic pěkně veselo.

Uvidíme, zda se pejsci vrátí zase v příštím roce. My doufáme že ano, protože z řad Louňováků již víme, že tato milá akce patří v naší obci k těm oblíbeným.

Martina Malinová

Foto: Eva Tichá

SLOVO POŘADATELE

Jménem pořadatelského klubu TheRebels bych rád poděkoval všem Louňovákům, kteří nám s pořádáním „Máchala“ každoročně pomáhají. Velmi si vážíme toho, že jsme před pár lety našli v Louňovicích pochopení a že jste to s tím naším uštěkaným a ukřičeným sportem zkusili. V tom prvním ročníku možná z naší strany ještě nebylo všechno úplně dokonalé, ale žádné připomínky domorodců jsme nevzali na lehkou váhu a v dalších ročnících už alespoň z našeho pohledu všechno fungovalo tak, jak má. V Louňovicích to baví nejen nás pořadatele, ale ráda sem jezdí i řada týmů z celé republiky.

Chci také poděkovat všem příchozím, kteří pomáhají vytvářet báječnou diváckou kulisu. Věřte, že nejen lidé, kteří jsou právě na parkuru, ale i psi si fandění a potlesk velmi rádi užívají. Těší nás také, že v sobotu večer, když psí závodníci odpočívají a sbírají síly na nedělní sportovní souboje, účastní se někteří Louňováci i závěrečného testu „Máchalových her“, které pořádáme pro tu lidskou část účastníků turnaje.

Návštěvnost letos byla o trochu slabší, ale s tím jsme kvůli náhradnímu termínu počítali. Důvody, proč „Máchal“ nebyl o prázdninách, už znáte: Byli jsme v Blšanech a spolupořádali jsme Mistrovství Evropy. Pokud se někdo ptá, jestli se Mistrovství Evropy v Blšanech vydařilo, tak nelze odpovědět jinak než: Bylo to super!

A jestli přijede flyballový cirkus i za rok? V době přípravy tohoto článku jsme měli schůzi našeho klubu The Rebels z.s., v jejímž průběhu jsme se s panem starostou Řehákem dohodli, že další Máchal bude 15. – 16. 7. 2023, tedy v tradičním prázdninovém termínu. Budeme se těšit!

Bořivoj Šimek

Po dvouleté nechtěné a nevítané pauze se v Louňovicích zase rozeběhly tradiční kulturní akce. Mezi ně nesporně patří pořádání oblíbeného Dne dětí, který se letos konal 4. června.

Pod vedením hlavních organizátorek Veroniky Machkové a Ivy Hřebcové a za vydatné pomoci Marušky Danielové a různých rodinných příslušníků bylo připraveno tentokrát na hřišti TJ Slavia Louňovice sedm stanovišť s rozličnými disciplínami, zaměřenými hlavně na zručnost a šikovnost účastníků.

Na prvním stanovišti bylo nutné najít grif, jak nadhodit míček připevněný na gumičce k hůlce s očkem a umístit míček do toho očka. Hned vedle se prolézalo „strachovými" tunely. Jednodušší byl ten vyztužený obručemi, tím druhým, látkovým tunelem si každý musel razit cestu sám. Na třetím stanovišti byly nachystány balanční chůdy. Jsou to rozpůlené válce s protaženým provázkem. Na rozpůlených válečcích se stojí a pomocí provázků držených v rukách se s nimi dá chodit. Na čtvrtém stanovišti se házelo kroužky na cíl a na pátém stanovišti se prohazoval pěnový oštěp obručí umístěnou nad zemí ve stojanu. Na šesté zastávce byla postavena trať z balanční lávky a kuželů, kterou bylo nutné absolvovat bez pádu na zem. Na posledním stanovišti byla také připravena překážková trať z kuželů, mezi kterými se kličkovalo s pingpongovým míčkem umístěným na lžíci.

Svoji zručnost si leckde s chutí vyzkoušeli i někteří z dospěláků a některé děti absolvovaly trať i vícekrát.

Jako překvapení na konci trasy bylo pro děti připraveno malování na obličej podle vlastního přání s fotkou na památku. Na závěr všechny děti dostaly za odměnu kulatou medaili (Fidorku), kornout zmrzliny v Letní krčmě a do ruky opravdový větrník (nikoli sladký).

Sobotní odpoledne Dne dětí začalo trošku rozpačitě. Všechno bylo nachystané, ale děti nikde. Pak se ale přece jenom pomalu začaly scházet. Nakonec jsme napočítali dětských účastníků přes padesát a mnohem více pak těch dospělých. Akce proběhla v příjemné atmosféře a za pěkného počasí. Pršet začalo naštěstí, až když jsme měli všechno uklizené. Ani nevadilo, že hned vedle na tréninkovém hřišti probíhala souběžně jiná akce, a to psí závody ve flyballu. Poděkování patří všem, kteří se zapojili do organizace akce, a také všem účastníkům za hezky prožité odpoledne.

Marie Boudová

Foto: Veronika Machková

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Po vzoru z loňska jsme se i letos rozhodli uspořádat tradiční Vítání občánků v letním období na pláži rybníka Louňováku.

Dne 3. června jsme do obce Louňovice slavnostně přivítali Viléma, Jindřicha, Maxmiliána, Matyáše, Dušana, Terezu, Natálii a Nelly.

Akci zahájily tradičně děti z naší mateřské školy pod vedením paní ředitelky s krásným pásmem básniček a písniček, kterému věnují vždy náležitou přípravu. Poté pronesl pan starosta slavnostní řeč, předal rodičům pamětní listy a dárky pro děti. Již tradičně se rodiče podepsali do kroniky a následoval přípitek.

Tímto děkujeme dětem i jejich rodinám za báječnou atmosféru a krásné odpoledne.

Text a foto: Veronika Machková

VVVENDA TRIATLON

Je 6. srpna a probouzíme se do již tradičně slunečného dne, ve kterém si dáme trochu do těla. Čeká nás již 11. ročník VVVendatriatlonu pořádaného v Louňovicích. Letos jsme kvůli špatné kvalitě vody museli triatlon změnit na duatlon, který se skládal z disciplín 2 km běh, 18 km kolo a 4,5 km běh. To přilákalo více žen, které byly nakonec početně v převaze.

Odstartovali jsme tradičně ve 14 hodin, tentokrát tedy ne skokem do Louňováku, ale s výběhem.

Je hezké vidět, že i tentokrát se nám vracejí na start závodu známé tváře a jsou nadšené, čímž jsme pak nadšeni i my. Vždy se najdou ale i nové tváře, za což jsme také rádi. Snažíme se udržet rodinnou atmosféru, aby to nebyl jen závod, ale i setkání s přáteli.

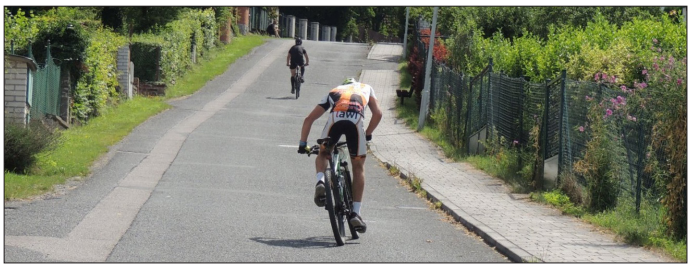

Budeme se těšit zas příští rok. Přijďte mezi nás. Více o podmínkách našeho klání se můžete dočíst na webových stránkách *vvvendatriatlon.webnode.cz* *Text a foto: Jan Wendl*

Vendatriatlon foto

FÁBORKOVÝ POCHOD
po stopách pohádek Disney

10. září se uskutečnil Fáborkový pochod pro děti, který již několik let po sobě pořádají Mazlici spolu s Obecním úřadem v Louňovicích.

Téma pochodu původně mělo být Písničky z pohádek a my už jsme se těšili na Dělání, Tři oříšky, Hajný je lesa pán, Saxanu a podobně.

Bohužel jsme nakonec od tohoto tématu upustili, neboť malé děti současnosti již tyto písně a pohádky příliš neznají. Tak jsme zatlačili slzu a naladili se na současné trendy. Tím vzniklo konečné téma letošního Fáborkového pochodu *Po stopách pohádek Disney.*

Akce startovala za fotbalovým hřištěm, kde bylo pro účastníky připravené zázemí s drobným občerstvením, ohýnek s buřtíky a hlavně zde probíhala registrace účastníků.

Na začátku pochodu byla nachystaná již stará známá atrak-

ce - palba z obřího praku na dřevěného divočáka. Tam se děti zabavily a zároveň se tak předešlo přetlaku na prvních stanovištích. Po trase vytýčené fáborky děti obešly celkem 5 stanovišť.

Děti Mazliků (před lety účastníci fáborkových pochodů a dnes již teenageři) čekaly na každém stanovišti v překrásných kostýmech jako představitelé postav z disneyovských pohádek a pomáhaly mladším dětem plnit jejich úkoly. Účastníci Fáborkového pochodu pak za každý splněný úkol dostali písmenko do kartičky, kterou obdrželi na startu.

První stanoviště představovalo pohádku O Tarzanovi a děti si zde vyzkoušely chůzi po liáně (slackline). Další bylo Ledové království, kde se s Elsou a Annou trefovaly do koše sněhovými koulemi. U Pokahontas musely prokázat znalost zvířat.

Následující stanoviště představovalo pohádku Na vlásku a tam si děti mohly vyzkoušet šplh na vlasech princezny Lociky (posloužilo lano). Na konci na ně čekala pohádka Aladin, kde princezně Jasmíně a Aladinovi pomohly najít roztomilou opičku Abů.

Když děti splnily úkoly a nalepily všechna písmenka do kartičky, už nebylo těžké rozluštit tajenku. Kdo měl správné řešení – DOBRO vítězí nad zlem, dostal diplom, míč, bublifuk, cukrovou vatu a opečeného buřta. To vše byla odměna za zasloužený výkon.

Přes nepříznivé předpovědi meteorologů nám počasí přálo a Fáborkový pochod, kterého se zúčastnilo 57 dětí, se velice povedl.

Věříme, že jste si Fáborkový pochod po stopách Disney užili stejně jako my, a těšíme se na příště.

Dagmar Škrlantová a Mazlici

Foto: Blanka Lázničková a Edita Musilová

HALLOWEENSKÉ DLABÁNÍ DÝNÍ

22. října se uskutečnilo první halloweenské dlabání dýní pod taktovkou Veroniky Machkové a obecního úřadu za vydatné podpory zahradnictví Alfík, které dodalo dýně, za což mu patří velké poděkování. I přes prvotní nepřízeň počasí dorazilo na letní divadelní scénu k restauraci U Henců 40 dětí. Těsně před začátkem samotného dlabání se počasí umoudřilo a nakonec byl nádherný podzimní den, což je patrné i z přiložených fotografií.

Na konci celého dne jsme měli možnost si prohlédnout krásné i strašidelné výtvory, které si jejich autoři odnášeli nadšeně do svých domovů. Organizátorky byly hlavně spokojené, že při dlabání netekla krev a že se akce velice vydařila. Tak zase za rok!

Text: *Martina Malinová, Foto: Ilona Malinová, Martina Caithamelová*

Více fotek zde

DIPONA

DIVADLO POTŘEBNÝCH NADŠENCŮ

10. ROČNÍK LOUŇOVICKÉ LETNÍ DIVADELNÍ AKTIVITY

Díky aktivní činnosti Divadelního Spolku DIPONA a za spolupráce restaurace U Henců se letos konal již jubilejní 10. ročník letní divadelní scény.
Jako již tradičně se konala ve venkovním areálu restaurace U Henců v Louňovicích a kompletně ji pořádal tým ochotnických herců ve svém volném čase pro své i vaše potěšení. Letos se zde v období od června do září odehrálo celkem 13 představení, 9 nádherných her pro děti a 4 večerní pro dospělé diváky.

Zahájení proběhlo pod taktovkou našeho louňovického souboru DS DIPONA představením Alenčiny rošády. Z odpoledních představení nesmíme vynechat např. Dřevěné divadlo s pohádkou O zvířátkách a loupežnících. Toto loutkové divadlo již u nás bylo v zimě a opět předvedlo vysoce kvalitní výkon. Dokonce k nám letos zavítali i cirkusoví umělci z rodiny Jungových a vnesli mezi děti cirkusovou atmosféru. Odehrála se tu jak hraná, tak i loutková divadla. A ani špatné počasí nám nezkazilo náladu. U dětských představení se při nepřízni počasí hrálo i sedělo přímo na jevišti, a dětem tak vykouzlilo originální zážitek divadla na živo.

Představení pro dospělé také neměla chybičku! Poločas nápadu nám předvedl zcela improvizační hru Motel U Stoky a o legraci vážně nebyla nouze. Až z daleké Sázavy k nám přijela Charleyova teta a byla brilantně vtipná a povedená. Škoda, komu unikla. Ze Slaného k nám zavítala Tchýně na zabití a Divadlo v Roztocké nám jeviště zaplnilo odhalenými muži ve hře Jdeme na to! A ačkoliv hráli, jak se sami zmínili, na dosud nejmenším jevišti, tak to zvládli dokonale a smíchem jsme se div nesvalili ze židlí.

Tímto moc děkujeme všem vystoupivším divadelním spolkům a ochotníkům DS DIPONA, kteří zde s plným nasazením trávili svůj čas. Dále všem sponzorům - a že jich letos fakt bylo hodně, celému personálu restaurace U Henců a v neposlední řadě všem divákům, kteří na vystoupení věrně chodili a užívali si čas strávený s námi v divadle pod širým nebem.

Pan Josef Pšenička, „principál“ DS DIPONA, pořizoval při každém představení spoustu fotografií a videí. Zajistil a dojednal veškerá divadla, která u nás hrála, a dokonce v rámci jubilejního ročníku rozdával divadelním spolkům, hercům našeho souboru a panu starostovi památeční hrneček z keramiky s originálním textem, dále kytičku a diplomy na památku.

Divadlem náš „principál“ doslova a do písmene žije a divadlo je celý jeho život. Proto nás velice osobně zasáhla na začátku září informace, že měl nehodu a že je v nemocnici. Na toto téma se k nám dostává hodně dotazů, a tak bychom vám situaci touto cestou a za souhlasu „Pepíka“ osvětlili. Pan Pšenička měl kolizi na kole s projíždějícím kamionem a po této srážce se dostal na JIP do pražské nemocnice. Měl poměrně vážný úraz hlavy a k tomu se přidávaly další komplikace. Ale ačkoliv prognózy nebyly příznivé, Pepa se vzchopil a díky svému tuhému kořínku je nyní opět doma v rekonvalescenci. Je možné s ním komunikovat a docházet na návštěvu. Všechny vás zdraví! Avšak zda se k nám jako režisér a organizátor vrátí, to je stále ve hvězdách.

Činnost divadla přesto nadále běží. Jádro souboru se pokusilo dát střípky informací dohromady a zorganizovat několik představení na zimní scéně v hotelu U Huberta v Louňovicích. Nebylo to vůbec jednoduché, ale povedlo se.

Již jsme zde na zimní scéně uspořádali dvě vystoupení. Jedno pro dospělé „Čas pro život“ a druhé pro děti „O žábě, co falešně zpívala“.

Do konce roku ještě proběhnou minimálně dvě hrané dětské pohádky.

Rezervace na představení je možné učinit na e-mailové adrese *vstupenky@dipona.eu*

Moc se na vás, věrné diváky, těšíme. A držte nám palce i do sezóny další! *Za DS Dipona Ivča Krauseová*

PRAKIÁDA V LOUŇOVICÍCH

Když se řekne prakiáda, většina z nás si představí skupinku kluků soutěžících v sestřelení různých předmětů nebo v počtu rozbitých oken. Možná budete překvapeni.

Druhou říjnovou sobotu se ve spodní části areálu restaurace U Henců jedna taková prakiáda konala. Nešlo však o skupinku kluků, ale o zkušené střelce, muže i ženy, kteří se prakostřelbě dlouhodobě věnují a mnozí za sebou mají účast a dobré výsledky i v mezinárodních soutěžích.

Vypadá to, že se střelba z praku pomalu dostává na výsluní a stává se z ní čím dál oblíbenější sportovní disciplína. Nejstarší kluby u nás fungují kolem 20 let. Je populární například v Číně, Itálii, Španělsku, Francii, Belgii, Vietnamu, Malajsii či Brazílii. Aby se pravidla sjednotila, vznikla World Slingshot association (WSA) *www.wsaslingshot.com*, pod jejíž záštitou se pořádají mistrovství Evropy a světa. Moderní sportovní praky připomínají klukovské hračky jen velmi vzdáleně a stejné je to i s municí, kdy kamínky vystřídaly kuličky ze skla, z olova nebo oceli.

Organizátor louňovického turnaje, Zbyněk Henc, se k prakostřelbě dostal náhodou, když si o ní přečetl článek populátora a výrobce praků Jana Nowaka. Nejprve se na turnaj ve střelbě z praku jel podívat ze zvědavosti, nakonec ho tato disciplína pohltila.

Protože se soutěže konají většinou venku, probíhá mistrovství kvůli počasí jen od jara do podzimu. Turnaj, který se konal v Louňovicích, byl celkem pozdní a poslední ze série mistrovství republiky, střílelo se podle pravidel WSA jako na jednom ze tří podniků v ČR. Zájemci se mohli do turnaje přihlásit nebo si vyzkoušet na speciálním tréninkovém stanovišti střelbu pod dozorem zkušených střelců, kteří jim vysvětlili, jak s prakem zacházet. Střelecké klání probíhalo v kategoriích muži (1. místo l. Truhlář, 2. místo F. Kovařík, 3. místo J. Dubský), ženy (1. místo A. Hiblerová, 2. místo P. Hiblerová, 3. místo A. Dušková) a ve skupinách. Letošní mistr republiky ve střelbě z praku je vítězem i louňovického turnaje.

Více o sportovní střelbě z praku najdete na www.100slingshot.cz či na stránkách Unie střelců z praku *www.prakiada.cz*.

Text a foto: Monika Hencová

MLÁDEŽNICKÝ FOTBAL V LOUŇOVICÍCH

DĚTSKÉ KATEGORIE

Mládežnické kategorie v našem fotbalovém klubu TJ Slavia Louňovice mají podzimní část sezóny 2022/23 za sebou. Hned na úvod je potřeba zmínit, že velmi úspěšně.

Naše nejmenší kategorie, kterou nazýváme „BabyFoot“, prošla soutěží takto malých fotbalistů „BabyFoot Turnajová Praha - východ Tour 2022“ a všechny děti mají na co vzpomínat. Nebylo výjimečné, když se na hřišti sešlo i více než 100 dětí, které všem přítomným ukazovaly své dovednosti. Odměnou jim pak byly nejen sladké odměny, ale i bouřlivý potlesk všech přítomných.

Mladší přípravka reprezentovala náš klub nejúspěšněji. V podzimní části sehrála celkem 7 utkání a všechna byla vítězná. A to není vše. Svěřenci trenérů Lukáše Ajchlera, Jakuba Hulíka a Jana Vážného byli opravdu při střelecké chuti, neboť jejich konečné skóre skončilo 228:32. Patří jim velká gratulace za 1. místo.

Starší přípravka se také nenechala zahanbit. I ona sehrála celkem 8 utkání, kdy 6 vyhrála, v jednom remizovala a jedno prohrála. Díky svému bojovnému a týmovému výkonu vykopala našemu klubu krásné 2. místo a jejich skóre bylo také příznivé 134 : 44.

Ani v nadcházejícím období nebudou naše dětské kategorie zahálet. V zimním období je kromě tréninků v tělocvičnách, halách a na venkovních plochách s UMT čeká i řada zimních turnajů, kterých se zúčastní.

Všem děkujeme za skvělou reprezentaci nejen našeho klubu TJ Slavia Louňovice, ale i Louňovic samotných.

Martin Kadlec

TÝM DOROSTU

Dorost se dlouhodobě trápí. Zlomený tým bez chuti a bez ambicí letos převzali trenéři Tobiáš Fišer a Filip Suda. Tento rok byla přihlášena I.A třída, což je soutěž, která spadá pod Středočeský kraj. Tím pádem zde hrají velice kvalitní týmy.

Našim dorostencům se však výsledkově nedaří. Po jedenácti zápasech mají pouze 2 body, což znamená, že se drží na čtrnáctém, tedy posledním místě.

Toto postavení je ovlivněno mnoha faktory. Pravděpodobně největším problémem je dlouhá fotbalová pauza. Ročníky 2006 a 2007 přešly před třemi lety kvůli rozpadu žáků na Vyžlovku, kde vůbec nehrály, a potom přišla COVID pauza. To znamená, že nemají takové ty dospělejší fotbalové návyky a dostatek zkušeností. K tomu se přidává i laxní přístup z předešlých let, jak už ze strany trenérů, tak i ze strany hráčů. I přes tyto problémy kluci předvedli, že dokáží hrát s kýmkoliv. Bohužel nám chybí trochu toho fotbalového štěstíčka. V sezóně bylo k vidění hned několik vyrovnaných zápasů, kde jsme dokázali potrápit kdejakého soupeře. Když už se zdálo, že se situace vyvíjí správným směrem, začala rozsáhlá marodka klíčových hráčů. V plné sestavě jsme se sešli jen v prvním zápase sezóny. Ale i přes všechna ta zranění se dá najít i něco pozitivního. Mladší kluci, kteří pomalu dozrávali ve stínu starších a zkušenějších hráčů, se nyní kvůli již zmiňované marodce dostávají více do hry a pomalu, ale jistě získávají sebevědomí a zkušenosti. Někteří z nich se rozehráli do výborné formy a určitě budou velkým přínosem do budoucna. Také nutno podotknout, že hned šestice dorostenců pravidelně nastupuje za A-tým.

Myslím si, že jsme na dobré cestě, a pokud se k zapálení a chtíči trenérů přidá i zbytek týmu, je jen otázka času, kdy to budou zase ty úspěšné Louňovice, jinak to nevidím.

Tobiáš Fišer - trenér dorostu

A TÝM

Od nové sezóny se začalo hrát o sobotách, aby bylo více diváků, avšak jako by nás opustilo štěstí. Tým se dost omladil novými posilami z řad dorostu. Můj názor je, že se několik let zaspalo v práci s dorostenci. Bohužel tento výpadek právě doháníme a tomu odpovídají i momentální výsledky A-týmu. Podařilo se nám dát dohromady tréninkovou morálku, když se začalo chodit pravidelně v úterý a ve čtvrtek v počtu 13 – 14 lidí. V zimě budeme absolvovat čtyři až pět přátelských utkání, aby se mladí vyhráli. Je v nás optimizmus, že jarní část by měla být mnohem lepší než podzimní. Aby diváci zase měli radost z výsledku.
Všem přeji krásný nový rok 2023

Jiří Holub, trenér fotbalového mužstva A

Foto: www.slavialounovice.com

Volby nového výkonného výboru a kontrolní komise TJ Slavia Louňovice

Další čtyři roky uběhly a členům výkonného výboru a kontrolní komise spolku TJ Slavia Louňovice skončilo funkční období. Dne 4.10.2022 se konaly volby nového výboru a komise. Bohužel zájem dospělých o tuto činnost ve spolku upadá, takže se do voleb přihlásilo pouze 5 kandidátů. V dalších čtyřech letech bude tedy spolku předsedat výbor ve složení:
Jiří Holub – předseda
Martin Kadlec – místopředseda
Jan Kock – hospodář, sekretář
Petr Toman – člen
Lukáš Ajchler – člen

Předchozím členům výboru a komise děkujeme za odvedenou práci. Úkolem nových členů výboru bude zejména udržet a posílit akademii mládeže. Cílem je přitáhnout k pravidelnému sportu co největší počet dětí. Rekonstrukce a zvelebování sportovního areálu bude pokračovat i v následujících letech, aby hráči i diváci měli moderní a pěkné zázemí. V roce 2027 bude spolek Slavia Louňovice slavit kulaté 100. výročí založení, což pro nové členy výboru znamená mnoho práce s plánováním a přípravami. Věříme, že se spolek bude i nadále rozvíjet a TJ Slavia Louňovice bude krásným místem pro sportovní nadšence.

Text a foto: Jan Kock

Oslavy 95. výročí založení TJ Slavia Louňovice

Na konci jarní sezóny 2021/2022 se na louňovickém fotbalovém hřišti konaly oslavy 95. výročí založení sportovního spolku Tělovýchovné jednoty Slavia Louňovice. Program oslav zahájili v 10 hodin holky a kluci ze starší přípravky, kteří sehráli zápas proti Spartaku Čelákovice. Ve stejný čas sehrál svůj zápas tým mladších žáků proti týmu Svornost Brázdim. Další utkání by se dalo nazvat generační, jelikož proti sobě nastoupili naši dorostenci proti týmu staré gardy. Velmi pěkné vystoupení si připravila místní děvčata, která ve stylovém červenobílém oblečení předvedla úžasnou choreografii s hudbou a tancem. Vystoupení děvčata v průběhu dne několikrát zopakovala, což diváci vždy ocenili obrovským aplausem. Odpoledne přišel na řadu zápas dospělých v derby proti týmu Sokol Svojetice. Pro všechny účastníky bylo připraveno občerstvení. Oslavy pokračovaly až do pozdních nočních hodin. Děkujeme všem, kdo se účastnili a vytvořili tak vzpomínky na další z řady oslav pořádaných TJ Slavia Louňovice.

Text a foto: Jan Kock

MORAVAN LOUŇOVICE

LÉTO A PODZIM LOUŇOVICKÉHO ORIENTAČNÍHO BĚHU

LOU

Po slibně rozjetém jaru Moravan Louňovice dále pokračoval nejen v tréninku mladých nadějí orientačního sportu, ale i v závodech. A dařilo se nám!

Ještě před letními prázdninami jsme se vydali do Krušných hor, kde se o víkendu 21.- 22.5. pořádaly v krásných horských terénech a místních bažinách závody Českého poháru. Na sobotní krátké trati vyhrála svou kategorii Berta, Sára byla čtvrtá a Hubert pátý. Pro nedělní klasiku ovšem stavitelé tratí z pořádajícího blízkého Nejdku vůbec neodhadli náročnost dětských kategorií a v neděli vítězná Sára strávila v lese na třech kilometrech přes 73 minut. Klasifikovaná byla už jen druhá v pořadí a ostatní holky trať ani neproběhly. V kategorii D14 byla diskvalifikována všechna děvčata, včetně Berty. Desetiletí kluci strávili také v lese přes 70 minut a Hubert byl v čase 105 minut pátý. Běžný vítězný čas bývá mezi 20 – 30 minutami...

Jarní sezóna byla ukončena závody oblastního žebříčku u Berouna a mistrovstvím oblasti na krátké trati v okolí Ondřejovské hvězdárny. Zde již byla účast našich závodníků mnohem početnější.

V celkovém pořadí jarního žebříčku je třeba vypíchnout 3. místo Zuzky Kolářové v kategorii desetiletých děvčat. Ze čtrnácti klasifikovaných si vyběhaly závodní licenci B Verča, Betka, Sára a Berta.

V průběhu prázdnin se naše účast omezila pouze na Rumcajsovy míle, kde reprezentovaly Zuzka a Verča v krásných terénech Českého ráje.

Berta, Sára a Hubert tradičně vyrazili v poslední prázdninový víkend na West cup, kde se všechny tři etapy dobíhaly na sjezdovce v Perninku. Že bylo typické srpnové krušnohorské počasí s teplotami kolem nuly netřeba dodávat.

V právě ukončené podzimní části jsme se zúčastnili všech šesti závodů oblastního žebříčku a na závodech v Hradešíně (zde bylo 21 našich zástupců!), na Točné, ve Svárově, v Kamenici, v Dobříši a v Dobřichovicích jsme dosáhli na největší úspěchy našeho oddílu. K pravidelným účastníkům se přidali také Jáchym a Matyáš, kdy zejména Jáchym byl pravidelně na stupních vítězů.

Kategorii desetiletých v rámci celého Středočeského kraje vyhrála Zuzka mezi děvčaty a Hubert mezi kluky. Mezi dvanáctiletými skončila Sára druhá a Verča brala brambory za čtvrté místo. Jáchymovi 3. místo uteklo o necelé dva body při celkovém počtu 784 bodů. Bětce utekla licence B o jedno místo, což bylo způsobeno nikoliv horším umístěním, ale neúčastí na některých závodech. Licenci B si ještě udržela Berta za celkové osmé místo. V neposlední řadě je třeba zmínit i kategorii dospělých, kdy stále lepšící se Lucka atakuje stupně vítězů a celkově skončila ve své kategorii šestá z 86 klasifikovaných.

Výkony děvčat neunikly pozornosti trenérů Středočeského výběru. Letos poprvé byly na mistrovství republiky družstev nominovány Verča a Sára v kategorii D12 a Berta v kategorii D14, což je může motivovat k dalšímu tréninku. Za oddíl máme z nominace velkou radost!

Posledním „závodem“ sezóny byl již tradičně oddílový přebor, který se konal v krásném prostředí Českomoravské vrchoviny na Třech Studních. Tradičně jsme zažili déšť, zimu, bláto a bažiny. Vzhledem k účasti se medaile a tituly rozdělovaly ve třech kategoriích. Mezi nejmladšími zvítězila v Závodě nadějí Zuzka Kolářová, v Malé mistrovské Sára Šunková a v elitní Velké mistrovské Říša Václavík. Nejen jim, ale všem zúčastněným gratulujeme!

Text: Honza Šunka
Foto: Tomáš Brabec

Více fotek zde

VÝLET ZA POLÁRNÍ KRUH ANEB ČTYŘI ROČNÍ OBDOBÍ BĚHEM 25 HODIN

THE ARCTIC TRIPLE *Jestli se někdo dá považovat za opravdového sportovce, pak je to dozajista Honza Šunka, náš spoluobčan, vedoucí dětského „orienťáku" Moravan Louňovice i dlouholetý zastupitel. Na začátku června letošního roku Honza pokořil opravdu vysokou metu, když se vydal reprezentovat naši malou obec na věhlasný běh norskými Lofoty s názvem TheArctic Triple – Lofoten Ultra Trail. O tom, jak si poradil s tratí dlouhou neskutečných 167 kilometrů včetně obrovských převýšení, si můžete počíst v jeho napínavém a vtipném povídání. Nám nezbývá než mu pogratulovat ke skvělému umístění na stupních vítězů. Jakou barvu kovu si nakonec Honza dovezl, to se dočtete v samém závěru jeho poutavého příběhu.*

Foto: Honza Šunka

„Kdo neviděl Lofoty, nepoznal Norsko", řekl někdy před patnácti lety jinak velmi pohostinný Nor a odvezl mě na trajekt do Skutviku. Než jsem stačil namítnout, že jedu do národního parku Abisko úplně opačným směrem, stál jsem v přístavu s jeho pěti stovkami norských korun a z ujíždějícího auta slyšel nějaké nelichotivé repliky o Švédsku. Tenkrát peníze posloužily k dokončení cesty podle plánu a já dojel do Kiruny. Když jsem se před třemi lety vracel z BjörklidenArcticMountainMarathonu, kde byl na letišti v Narviku časopis o přírodních krásách Lofot, tak jsem si na větu o Lofotech a Norsku opět vzpomněl a napadlo mě, že je dobrý nápad ji ověřit. Vzhledem k „pozávodní eufo-rii", kdy jsem byl promrzlý, hladový a bez nehtů, měl jsem na mysli příjemně strávenou dovolenou....

Čas vzpomínky na předcházející utrpení vytěsnil a domácí úklid během covidových lockdownů zavinil, že jsem opět listoval časopisem z letadla. Vedle fotek sušených tresek, ovčích sýrů a samozřejmě fjordů jsem objevil i zmínku o nějakém běhu, který měří 167 kilometrů a má převýšení přes 7000 metrů. Pohled do mapy mluvil jasně: prostě Lofoty celé přeběhnete. Jednoduchá trojčlenka skládající se ze závislých údajů:

1. Kdo neviděl Lofoty, nepoznal Norsko.
2. Jak poznat nejlíp jakoukoliv destinaci? Proběhnout ji!
3. Krize středního věku resultovala ve výsledek registrace na závod a nákup letenek.

Věci by se měly dělat s rozmyslem, napadlo mě, když jsem si až po zaplacení všech nákladů prošel výsledky předcházejících ročníků. Jen pro ilustraci, v roce 2021 doběhlo 14 z 36 přihlášených, 2020 – zrušeno pro Covid, v roce 2019 doběhlo 13 z 64 a v roce 2018 - 17 z 37 přihlášených.

Nebylo cesty zpět, takže jsem v červnu vyrazil poznat Norsko, což v překladu znamená proběhnout Lofoty. Tradiční krkolomné přistání v Narviku mezi jezera, moře a hory, přesun do cílové destinace vypůjčeným autem a dvoudenní předzávodní příprava spočívající ve výletech po okolí. Večer před závodem již povinný meeting. Na dvouhodinové prezentaci jsem se dozvěděl, jak obíhat ovce, jak zavírat brány, co musím mít v povinné výbavě (jak už v těchto končinách bývá zvykem, není třeba žádná voda, protože můžete pít cokoliv, co teče okolo vás), obligátní upozornění, že odhození jakéhokoliv odpadku je důvodem k diskvalifikaci, a povinnost uložit si telefonní kontakt na záchranářský vrtulník. Takže v mém seznamu se kontakt „vrtulník BAMM" rozšířil o kontakt „vrtulník arctic triple". Nejspíš, aby odradili slabší jedince, nás vezli na start nejdřív autobusem, kde nám během třech hodin jízdy ukazovali, kudy poběžíme. Ve zkratce to byly všechny kopce po cestě. Poslední část cesty probíhala lodí, neboť do rybářské osady, kde bydlí jeden stálý obyvatel, žádná silnice nevede. Zde už se ale mísila nervozita s pocity naprostého očarování z okolní krásy. Ač cesta trvala maximálně dvě hodiny, zažili jsme během ní všechny čtyři roční období.

Pohledem na „konkurenci“ (podle mě chtějí všichni přežít, případně doběhnout – v tomto pořadí) porovnám velikost svého proviantu skládajícího se z gelů a brufenu, dám pusu manželce a zařadím se do startovní tlačenice k podobně málo vybaveným, takže zbytečně dopředu :-)
Hned na startu je technicky obtížný trail, kdy se vedle sebe nevejdou ani dva lidi. Že to je do kopce, nemusím dodávat. Uklidňuje mě, že první občerstvovačka je hned po jedenácti kilometrech. Když mám po dvou hodinách zdoláno necelých osm kilometrů, zkouším počítat, jestli stihnu letadlo zpět, sebevědomě zamluvené už za tři dny! I když jsem se propadal, tak se pohledem za sebe ujišťuji, že nejsem poslední, a to mě uklidní. V rovinaté pasáži stále za slunečného, ale větrného počasí si uvědomuji, že síly je třeba šetřit a je vhodné se dotáhnout do nějaké větší skupiny. Začíná se naplňovat popis závodu, který je velmi stručný: tento závod má vše. Hory, pláže, vesnice, farmy, kopce, tunely a mosty. V těchto technicky méně náročných úsecích se mně běží dobře a komentujeme s jedním Němcem opravdu nádherná panoramata. Dokonce mu na asfaltu před další divácky početně obsazenou občerstvovačkou utíkám. Tam mě čeká překvapení nejen v podobě manželky, ale i místního kameramana, který se mě česky ptá, jak se cítím, a říká mi, že jsem první. Takže na 39. kilometru v Nusfjordu dělám česky rozhovor pro místní televizi. Čekám na svého německého přítele a zase běžíme spolu. To nám vydrží zhruba na stý kilometr, kdy on se mi na technicky náročných úsecích pravidelně vzdaluje a já jeho na cestách dobíhám. Přibíháme spolu na další občerstvení, kde mám náhradní

Foto: Honza Šunka

boty. Zjišťuji, že po osmi hodinách běhu není možné bez cizí asistence boty ani vyzout ani obout. O to závistivější mám pohled na parťáka, který to zvládl nejen bez křečí, ale ještě si vytáhl vlastního lahváče. Škodolibě mu aspoň komentuji, že jejich pivo se stejně nedá pít. Každopádně je to naposledy, co ho v tomto závodě vidím, resp. ještě chvíli koukám na jeho vzdalující se záda. V osamění si udělám rychlé půlnoční, a přesto denní selfíčko a pokračuji. S přibývajícím časem i kilometry psychice vůbec nepomáhá občasné předběhnutí ladně a neunaveně vypadajícím běžcem. Pláže kamenné střídají pláže písečné. Kopce střídají podmořské tunely, ovčí farmy střídají silnice. Radost místního kameramana ze setkání s krajanem znamená, že se stávám podle mě nejfotografovanějším účastníkem. Proklínám ho, protože před objektivem je mi trapné přejít do chůze. Na další občerstvovačce nad ránem si objednávám kafe a zapíjím ho asi pátým litrem koly. Nevím, jestli za to může únava, ale následující úsek na řetězech v dešti, šeru a větru mně přijde až nebezpečný. Začala mě předbíhat první děvčata. Opět ladně a nepochopitelně neunaveně. Teď už bolí i rovné asfaltové úseky. Občerstvení na 118. km je na silnici, odkud by se dalo dojet autobusem do cíle...
...nebo do nesmyslného kopce, jehož vrchol se ztrácí v mlze a mracích. Volím kopec. Po necelé hodině stále vidím občerstvovačku pod sebou a stále nevidím vrchol nad sebou. Fina, který běží s reproduktory a je slyšet na desítky metrů, už také neslyším. To, že mně utekl v okamžiku, kdy Nothing Else Matter od Metallicy vystřídaly Iron Maiden a jejich Run to the Hills, považuji doteď za unfair počin, který měl znamenat jeho diskvalifikaci. V tento okamžik již přestalo platit, že poslední druh povrchu, po kterém jsem, vyjma horké lávy, neběžel, je sníh. Že to bude na vzdálenost téměř celého maratónu, tou dobou naštěstí vůbec netuším.

Doteď nechápu, že jsem se v tom stavu v těch kopích neztratil. Po pár kilometrech v několika hodinách opět běh z kopce k moři, opět český dokumentarista, který vedle mě jede v autě a povzbuzuje, že mně chybí posledních dvacet kilometrů. Říkám mu, že teď, když mám nejhorší za sebou, to už nějak půjde. Dost dlouho mu trvalo, než si troufl mně říct, že poslední dva kopce jsou mnohem, mnohem horší a to nejhorší mám teprve před sebou. Zpětně nechápu, proč jsem mu nevěřil. Výstup z nuly do 600 metů po 20 hodinách a 150 kilometrech nemůže vymyslet mentálně solventní jedinec. Po družném a z jeho strany zlomyslném rozhovoru se se mnou rozloučil, že ještě nikdo v historii se v tom posledním úseku nezabil, že tam bylo jen pár zranění. A pak ještě mimochodem, že náskok na čtvrtého v pořadí mám přes půl hodiny. Můj nevěřícný pohled a sprostou nadávku přešel a vysvětlil mně, že ti ladně běžící a neunavení běžci jsou z paralelně běžícího závodu štafet. Entuziasmus z pódiového umístění nicméně nevydržel dlouho. Cesta na místní horu ještě ušla, ale cesta po hřebenu za větru a sněžení byla na hraně morální síly. Hodněkrát jsem se zastavil, koukal za sebe a přemýšlel, že počkám na soupeře s prosbou, aby mně pomohl dolů. I když jsem dramaticky zpomalil, tak se mně na něj počkat nepovedlo. S ubývajícím sněhem a lidštějšími podmínkami zase začala vyhrávat soutěživost a začal jsem koukat za sebe naopak doufající, že nikoho neuvidím. Poslední občerstvení, poslední hora, průběh městem a po 25 hodinách a 53 minutách za velikých ovací cíl. Polární den, euforie a 26 hodin běhu sice způsobily, že jsem si ještě dva dny pletl

dopoledne s odpolednem, ale to byla jen malá kaňka, kterou bych rozhodně za to, že jsem poznal Lofoty a tedy Norsko líp než kdejaký Nor, neměnil. Ke statistikám bych doplnil, že letos dokončilo 48 účastníků ze 115 startujících, a ještě je třeba pochválit místního moderátora, který při vyhlašování bravurně vyslovil DžanSunkafromMorravanLúnovike s dovětkem „orsomethinglikethat“. Času na to měl hodně, poněvadž nejen mně, ale i vítěznému Němci a druhému finskému závodníkovi trvalo kulhání a výstup na pódium opravdu dlouhé minuty. Několikakilový losos a ovčí sýr za těch sedm stržených nehtů určitě stálo! Z časového odstupu mně vlastně přijde na celém výletu nejzvláštnější, že zvracení probíhalo až za dva dny na lodi ve vlnách Atlantiku a že v hotelu v Oslu při cestě zpět nám dali pokoj pro invalidy.

Text: Honza Šunka, foto: www.sportograf.com

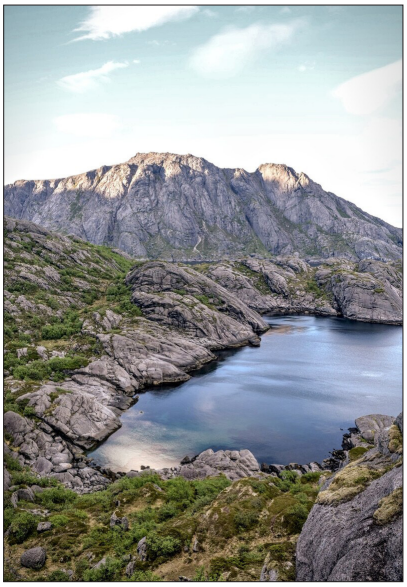

Další fotky zde

LOUŇOVICE NA DLANI

Snad každý si udělá chvilku, zastaví se a pokochá se pohledem na balón se zavěšeným košem tiše plujícím po obloze. Připomíná nám dětské sny a knihy Julese Verna.

Létání ve všech jeho formách je bezpochyby dobrodružstvím a jedním z nejsilnějších zážitků, které člověk může prožít. Horkovzdušný balón byl prvním „strojem“, který byl schopen vznést se s posádkou volně do výšky. Let balónem můžeme tedy považovat za návrat k historickým kořenům letectví. Určitě je namístě si připomenout několik historických milníků:

1783 První zaznamenaný let horkovzdušného balónu se uskutečnil v Paříži před zraky Ludvíka XVI a Marie Antoinetty. Byl z dílny bratrů Montgolfiérových a postaven byl z papíru a hedvábí. Bratři Montgolfierovi byli za svůj úspěch povýšeni do šlechtického stavu. Z této události vznikly hned dvě tradice – horkovzdušným balónům se na počest konstruktérů říká montgolfiéry a přetrvává i rituál pasování do šlechtického stavu pro prvoplavce.

1983 Rok startu prvního balónu české výroby na letišti v Brně Medlánkách.

1987 První přelet Atlantiku horkovzdušným balónem. Let trval 33 hodin.

1991 První přelet Pacifiku horkovzdušným balónem.

1991 První a dosud jediný přelet horkovzdušným balónem přes Mt. Everest.

1999 První oblet balónem plněným plynem a horkým vzduchem kolem světa za 19 dní a 21 hodin 47 minut.

V současné době je létání horkovzdušným balónem

především prostředkem, jak udělat blízké osobě radost, nebo zažít výjimečné okamžiky. Tak tomu asi bylo i v případě balónu, jehož startu jsme byli mnozí svědkem v Louňovicích na fotbalovém hřišti. Obecní úřad svolil se startem, který po několikerém odložení nakonec proběhl v odpoledních hodinách 11.10. 2022. Zajímavá byla již příprava balónu k letu, která trvala 15 až 20 minut. Posádka

připravila obal balónu, koš, hořáky, láhve s plynem a ostatní nezbytné vybavení a vše důkladně prověřila. Balón byl nejprve roztažen na zemi, poté pomocí ventilátoru naplněn přes hořáky teplým vzduchem. Po svém dostatečném naplnění se balón začal postupně zvedat do výšky a my jsme sledovali fascinující rozměry vzdušného plavidla připraveného vzlétnout. Pilot kontroloval celý balón a pozval pasažéry do koše. Poté začal intenzivně přihřívat vzduch a celý balón se naprosto plynule, pomalu a s noblesou vznesl nad naše hlavy.

Byla jsem zvědavá na pocity, s kterými člověk do balónu vstupuje, a zážitek, který si z letu odnese. Vydala jsem se tedy vyzpovídat přímo sympatické vzduchoplavce Aničku a Jiřího do Louňoviček.

Pokud vím, nejste rodilí Louňováci. Jak se vám zde žije?

„Nepocházíme odsud ani z okolí. Šli jsme cestou hledání pozemku, který nás nadchne, a takový jsme našli zde. Jsme tu již 12 let a jsme opravdu spokojeni. Stále objevujeme nové trasy na výlety a procházky, máme velké štěstí na skvělé sousedy, mezi kterými se cítíme dobře. Naše volba trasy pro let balónem byla jasná – chtěli jsme letět nad Louňovicemi a okolím," vypráví Anička s Jiřím, zatímco mi ukazují fotografie Louňovic z výšky.

Domnívám se správně, že se jednalo o dárek pro někoho z vás?

„Ano, ano je to tak. Byl to dárek pro mě od dcery a jejího přítele a spolu se mnou se letu zúčastnila i moje žena," usmívá se Jiří. „Dárek jsem dostal již před rokem v prosinci, ale start byl celkem třikrát odložen."

Dozvěděla jsem se, že opakované odložení startu není výjimkou. Shoda všech ideálních povětrnostních podmínek pro bezpečný let je nezbytná. Nesmí foukat ani málo ani moc, start se uskutečňuje výhradně v brzkých ranních nebo podvečerních hodinách. Zároveň v naší lokalitě nelze startovat v případě, že fouká směrem ku Praze. Když jsem vás pozorovala, říkala jsem si, jaké to asi je vstoupit do koše a čekat na start?

„Určitou nervozitu jsem pociťovala, ale spíše z neznámého. Pilot našeho balónu byl velmi příjemný, vtipný, a to nám pomohlo. Necítili jsme závrať nebo pocit nebezpečí. Vznesli jsme se poměrně svižně, ale plynule, nebylo to nepříjemné. Celý let probíhal velice klidně, pluli jsme v naprostém tichu nad Louňovicemi a zbarvenými stromy Voděradských bučin. Pokračovali jsme přes Zvánovice, které mám moc ráda, směrem k Sázavě. Bylo to krásné," pochvaluje si Anička.

Sledovala jsem ještě celkem dlouhou chvíli, jak plujete po obloze. Ze země se zdálo, že se skoro nehýbete z místa.

„Ten den byl vítr nakonec skutečně velmi slabý. Doba letu byla plánována na hodinu. Přeletěli jsme bučiny a Zvánovice, pilot s námi občas klesl opravdu nízko nad stromy a po hodině letu se začal rozhlížet po vhodném místě k přistání. Proudění vzduchu nás ale stále neslo nad lesem. Vlevo i vpravo bylo vidět místo vhodné pro přistání, pod námi ale pořád les. První pokus o přistání na pravém břehu Sázavy nevyšel – proudění vzduchu nás odválo mimo louku a pilot se musel znovu vznést. Druhý pokus již skoro za soumraku vyšel krásně a po hodině a půl letu jsme bezpečně přistáli na louce u Samechova," líčí Jiří.

Je ihned vidět, že nehledě na to, že let balónem byl pravděpodobně spíš překvapením než vytouženým a léta plánovaným splněným snem, byl zážitek pro oba mimořádný. Děkuji tedy novopečené hraběnce a novopečenému hraběti ze Samechova za to, že se s námi podělili o dojmy a fotografie, a do budoucna přeji mnoho dalších nezapomenutelných zážitků.

Text: Martina Caithamelová
Foto: Manželé Vosátkovi

Start balonu zde

Více fotek balonu zde

RYBNÍKY
NA JEVANSKÉM POTOCE

Každý Louňovák denně prochází či projíždí okolo našich dvou malebných rybníků. Do srdce obce se vlastně ani nelze dostat jinak, než přes jednu nebo druhou hráz. Dokonce i autobusové zastávky nesou název Louňovice Na hrázi I. a II. Každoročně se zde konají výlovy ryb. Nakonec ale zjistíme, že o našich krásných rybnících víme pramálo. A právě proto jsme vyzpovídali pana Pavla Horáčka, vedoucího technika rybářství ze Školního lesního podniku, oddělení Lesní správy, myslivosti a rybářství.

Proč a v jakém historickém období vznikla soustava rybníků na Jevanském potoce?

U první otázky jste mě nachytala na švestkách. Historii budu muset dostudovat. Každopádně jde o velmi stará vodní díla, která jsou zakreslena v mapách z doby prvního vojenského mapování kolem roku 1765. Může se jednat o díla vzniklá již koncem 15. a počátkem 16. století. Pokud to bude vás a vaše čtenáře zajímat, přes léto můžeme připravit z historických záznamů podrobnější informace.

Jaký je dnešní hlavní přínos těchto rybníků?

Historicky byl vždy prvořadým významem rybníka chov ryb. V dnešních dobách je stále větší důraz kladen na další mimoprodukční funkce rybníků. Jde především o akumulaci vody v krajině, protipovodňové či krajinotvorné funkce. U každého rybníka je nezanedbatelná funkce významného krajinného prvku, který je ostrůvkem biodiverzity v hustě osídlené krajině. Jen pro zajímavost uvádím, že každá větší vodní plocha je mimořádně výkonnou klimatizační jednotkou. Voda z rybníků se za horkých letních dní vypařuje a ochlazuje okolní krajinu výkonem v řádu stovek kilowatt. Naopak v ranních hodinách dochází ke kondenzaci vypařených vodních par. Teplo, které při kondenzaci vzniká, pak okolí obdobným výkonem mírně ohřívá.

Kdo rybníky vlastní a obhospodařuje?

Rybníky spravuje Školní lesní podnik (ŠLP) v Kostelci nad Černými lesy. Ten je vysokoškolským lesním podnikem České zemědělské univerzity v Praze, která je vlastníkem rybníků a lesů v okolí. Hlavní náplní činnosti ŠLP je zajištění praxí a cvičení pro studenty ČZU v Praze a podpora při zpracování odborných prací a výzkumných úkolů. Podnik byl založen v roce 1935, jeho základem se stala odloučená lesní správa Státních lesů v Kostelci n. Č. l. a rybniční kaskáda v Jevanech. V r. 1956 byl podnik převeden do resortu školství a postupně vznikala samostatná podniková struktura podřízená rektorovi VŠZ v Praze, od r. 1995 pak ČZU v Praze. Současná velikost spravovaného území činí cca 6 900 hektarů. Podnik hospodaří především s lesním majetkem. Vedle zámku, pily, obory, dílen, lesní a okrasné školky je významnou a velmi viditelnou částí podniku i rybářské středisko. Rybářské středisko hospodaří na vlastním toku Jevanského potoka a rybnících ležících na potoce a jeho přítocích. Tato soustava je tvořena 10 většími rybníky. Postupně Jevanský potok protéká rybníky: Požár, Louňovický, Pařez, Vyžlovský, Ján, Švejcar, Jevanský, Pilský, Nohavička a Šáchovec. Celková výměra spravované rybniční soustavy je cca 74 hektarů. Největšími z nich jsou s 19 ha Jevanský a 22 ha Vyžlovský rybník. Každý z nich zadržuje 300 tisíc kubíků vody a při povodních pojme dalších 100 tisíc m3.

Jaké ryby se zde chovají?

Díky charakteru vodních ploch, klimatickému regionu a průměrným teplotám se v rybnících chovají běžné druhy ryb. Chov je v současnosti zaměřen zejména na kaprovité ryby, které tvoří 90 % produkce. Vedle kapra jde o chov amura, tolstolobika, lína, ale cíleně je dáván prostor i vedlejším druhům drobných kaprovitých ryb.

Zejména chov candáta, štiky, okouna a sumce, kteří by nám při snížení obsádek kapra měli pomáhat s udržením kvality vody v rybnících.

Liší se skladba ryb v jednotlivých rybnících kaskády?

Určitě. Každý z rybníků má jiný charakter a jiný účel. Rybník Požár jako první větší rybník na soustavě využíváme k odchovu lehkých násad. Nasazujeme rybičky o hmotnosti cca 10-50 gramů, které za rok vyrostou na cca 250 gramů. Tuto rybu v jarních měsících vylovíme a nasadíme ji do rybníků Louňovický, Pařez a dalších menších rybníků na další produkční rok. Ve třetím roce života má kapr většinou hmotnost 900 - 1200 gramů. V této hmotnosti

Foto: Ilona Malinová

je nasazen do hlavních rybníků a za další rok až dva je z něj krásný vánoční kapr. Samozřejmostí je širší spektrum ryb včetně dravců, kteří vždy plní roli zdravotní policie.

Jací zajímaví či chránění živočichové žijí v přilehlých mokřadech a loukách?

Mokřady a louky nejsou mou silnou stránkou. V rámci ochrany obojživelníků máme přehled o výskytu ropuch krátkonohých, skokanů, čolků a ještěrek zelených. V rákosí hnízdí motáci, potápka roháč, čáp černý a poslední dobou se stále častěji objevuje orel mořský.

Jak často se konají výlovy a proč?

Výlovy se konají zpravidla 1x ročně. V případě louňovických rybníků v jarním období. Rybník Louňovický neboli Louňovák nám slouží jako komora, kde koncentrujeme dočasně dravé ryby v zimním období. Díky otevřenému reliéfu krajiny, prosluněné poloze a blízkosti obce je pro tyto účely ideální.

Nechávají se např. nějaké ryby jako chovné? Nebo se nasazují vždy nové?

V případě nejmladších ročníků ryb chovaných v monokulturách je efektivnější, zejména ze zdravotních důvodů, mít obsádku stejnověkou. Širší druhové spektrum ryb včetně generačních nalézáme na rybníku Ján, který slouží sportovnímu rybolovu a není každoročně loven. Generační (chovné) ryby musíme mít pod pečlivým dohledem. Kormorán, vydra, nebo člověk nenechavý jsou schopni na těchto rybách napáchat nedozírné škody. /Vydra nám například zlikvidovala kompletní generační hejno štiky/.

Odkud se berou ryby, které v rybnících žijí?

Od certifikovaných rozmnožovacích chovů (například VÚRH Vodňany, Rybníkářství Pohořelice) nakoupíme váčkový plůdek ryb. V jednom igelitovém pytli přivezeme cca 100 000 kusů kapříka o velikosti špendlíkové hlavičky. Podobně nakoupíme štiku, lína, amura. Občas zakoupíme násadu úhoře, který se zde nevytírá a jeho přežití závisí na dovozu z Anglie či Francie.

A kam naopak putují ryby vylovené?

Stručně - všude, kam si jen pomyslíte. Prodáváme plůdky od 10 g, které jsou v Říčanech, Benešově, Milevsku, Mladé Boleslavi. Větší ryby putují do sportovních revírů ve Středočeském kraji, takže je sportovní rybáři mohou ulovit nejen v našem rybníce Ján, ale i v Sázavě, Berounce či Labi. Dominantní část prodejů tržní ryby směřuje na vánoční trh. Rybu nabízíme zájemcům při výlovech na Vyžlováku, Jevanském rybníce a na sádkách v Jevanech celý podzim a zimu až do Velikonoc.

Jakou největší rybu se podařilo vylovit z našich dvou rybníků?

V Louňováku máme kapra Pepíka, který dosáhl plnoletosti. Ve svých patnácti letech má hmotnost kolem 14 kg. Předpokládáme, že mu pořídíme kamaráda, aby mu nebylo mezi omladinou do 1 kilogramu smutno. Běžně lovíme vždy několik štik a sumců s hmotností okolo 4 - 5 kg. Největší rybou v soustavě bude zlatý sumec (slečna), kterého chováme v rybníce Vyžlovský.

Byly zde nějaké rarity např. v minulosti?

Nepravidelně vylovíme nějakou želvu, většinou nádhernou. Běžně se v rybnících vyskytuje škeble rybničná a bohužel také nepůvodní rak signální. Každoročně máme v síti na Louňovických rybnících nějakou zlatou rybku. Ať již jde o koi kapra, zlatého karase, lína či jesena. Z ryb, které jsou i pro nás překvapením, se nám podařilo vylovit jesetera malého, ostroretku, bolena dravého či sumečka amerického.

Foto: Pavel Horáček

V loňském roce bylo možné vidět v Louňováku větší množství uhynulých ryb. Proč se to čas od času stane?
Do rybníka Požár nasazujeme cca 20 000 kusů plůdku, do Louňovického cca 6 000 násadových ryb. Jako každý živý tvor i ryba má své nemoci a čas od času jim podlehne. Ryby nelze účinně léčit. Jako v každém chovu kalkulujeme s určitým procentem ztrát. Děláme vše pro prevenci, ale pokud nám celou zimu prohání ryby vydra, nahání kormoráni či klovou volavky, je ryba oslabená a v jarních měsících podlehne plísňovým či bakteriálním infekcím. Ve chvíli, kdy se sejdou takto nepříznivé přírodní podmínky, stane se to, co v loňském roce. Věřte, že pro životní prostředí i konzumenty ryb je lepší smířit se s částečným úhynem než plašit kormorány zvukovými děly, střílet v obci, nebo aplikovat do vodního prostředí léčiva.

Lze za nějakých okolností na rybnících rybařit?
Požár a Louňovický rybník nesloužily a ani nebudou sloužit jako rybářské revíry. Svou roli zde sehrává zejména nepřístupnost pobřežních pozemků (soukromé vlastnictví) a nemožnost odstavit vozidla návštěvníků. Zájemcům o sportovní rybolov proto doporučím rybník Ján.

Jsou tyto rybníky vhodné ke koupání? Je zde vůbec povoleno?
Koupání v rybnících rozhodně není zakázáno. Nezakazuje ho zákon ani ŠLP ČZU jako správce. Na Požáru jsem příliš zájemců o koupání nikdy neregistroval. Jde o velice mělký, prohřátý a částečně zabahněný rybník, který ke koupání příliš neláká. Po napojení ČOV Mukařov může dojít k ještě většímu výskytu řas a sinic. Louňovický rybník je ke koupání vhodnější a případné zájemce rozhodně od vody vyhánět nebudeme. Pouze upozorňujeme, že koupání je na vlastní nebezpečí.

Pane Horáčku, moc vám děkuji za velice poutavý rozhovor, plný, alespoň pro mě osobně, nových a zajímavých informací. Myslím, že kaskáda rybníků na Jevanském potoce je v současnosti v těch nejlepších rukách. Nezbývá mi, než popřát, ať se v našich rybníkách rybičkám daří a rostou jak z vody. *Martina Malinová*

Foto: Zdeňka Hlávková

Zmínky o rybnících na Jevanském potoce

r. 1445 – *Kronika města Kostelec,* ***Páni ze Smržova,*** *Jan, Sudek a Pavel bratři ze Smržova. Po smrti Jana Sekretáře připadl Kostelec těmto 3 synům jeho, a byl jim do desek zemských vložen. R. 1445 rozdělili se bratří o statky své. Jan dostal na díl svůj: Cukmantl ves celou s dvory kmetcími s platem;* ***Vyžlovku*** *ves celou s dvory kmetcími s platem,* ***jeden rybník tam a dva menší****, tři lány lesa Černý les a Běluhlov, les celý, jak ho zdědili po otci svém s jedním lesníkem ve Wenšicích (snad Penčicích). Sudek a Pavlík drželi společně a nerozdílně hrad Kostelec se všemi budovami, hradbou a příkopem, Kostelec ves celou, 2 dvory poplužní s 3 lány, dvory kmetcími s platem a podacím kostelním; Svrabov ves celou s dvory kmetcími s platem, jenž byl k služebnosti k témuž hradu vysazen, se všemi lesy a rybníky tam; Brník ves celou s dvory kmetcími s platem ; Jevany ves celou s dvory kmetcími s platem, lesy řečené Černý les,* ***rybník Jevanský řečený*** *a slíbili, že Jivanský, dvůr řečený Budislavice s poli a lukami, jeden druhému na jeho díl sahati nebude. (D. D. 61. pap;. 321.).*

KAM NA VÝLET
CESTA ZA PECÍ

Součástí Českého Brodu je malá vesnička Štolmíř, kde byla v roce 2013 postavena veřejná chlebová pec jako replika barokní veřejné obecní pece z 18. století.

Před časem si naše dámská skupina domlouvala výlet do Štolmíře na kolech, ale návštěvu nám neumožnilo počasí. Výlet jsme chtěly zopakovat na letošní říjnové pečení, ale pro déšť se zase nikomu nechtělo. Tak jsem se vydala sama. Autobusem do Českého Brodu, dešti jsem nastavila deštník a došla pěšky do Štolmíře.

Překvapením byla velká spousta lidí i přes celkovou nepříznivé počasí. Součástí veřejného pečení byl jarmark, kterého se zúčastnilo cca 20 stánkařů, nabízejících různé zboží, keramiku, výrobky ze dřeva, pletené zboží, džemy, med a cukrářské výrobky. V průběhu akce hrála živá hudba čtyř mladých muzikantů.

Co se týká samotného pečení - přípravu těsta má na starosti pekař – senior, řídící skupinu dobrovolníků, kteří se na celé akci pečení podílejí. Podařilo se mi nakouknout i do místnosti, kde se těsto na chléb a pečivo zadělává.

Pec se připravuje den předem, kdy se večer naloží dřevem, zapálí a druhý den ráno se horký popel z pece odstraní. Potom se čeká, až pec vychladne na cca 270 až 300 stupňů, a před pečením se ještě prolije studenou vodou.

Když jsem byla u pece asi v 11.00 hodin, tak měla 333 stupňů. Přibližně za půl hodiny byla pec připravená pojmout první těsto – na dalamánky, které byly upečené za 15 minut. Do pece se jich vejde 270. Po mírném vychladnutí byly naporcované k ochutnání. Byly moc dobré. Následně se do pece nasázelo z ošatek 30 chlebů. Pečení trvá cca 40 minut. Před ochutnávkou se musí nechat vychladnout a vzhledem k tomu, že jsem spěchala na autobus do Českého Brodu, ochutnávky chleba ani následných koláčků jsem se nedočkala. Proto se musím do Štolmíře na jaře vrátit, abych ochutnala i ostatní dobroty, které

se v peci pečou. Pravidelné veřejné pečení chleba, dalamánků a koláčů ve Štolmíři pořádá 1x za měsíc od dubna do listopadu s nezbytnou ochutnávkou pro veřejnost společnost M'am'aloca už od roku 2014.

Za povšimnutí ve Štolmíři také stojí historie barokního kostela sv. Havla. Do Štolmíře se dá z Louňovic dojet autobusem s přestupem v Kostelci nad Černými lesy, na kole nebo autem. Na *www.mamaloca.cz* najdete konkrétní data veřejného pečení.

Text a foto: Hana Krchovová

Fotky z pečení chleba zde

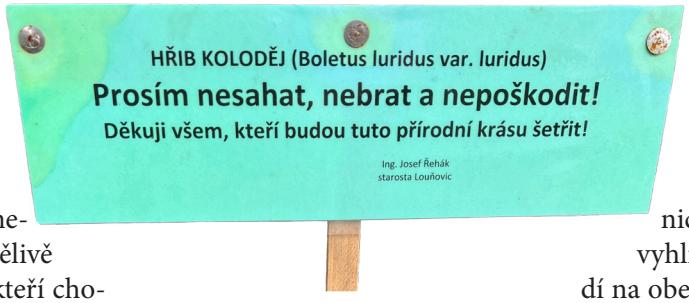

Věděli jste, že u nás v Kamenickém skanzenu roste hřib koloděj? Každý rok jej netrpělivě vyhlížíme, a dokonce jsou mezi Louňováky i takoví poctivci, kteří chodí na obecní úřad nahlásit jejich výskyt (namísto aby si tyto hříbky sami posbírali), na což obvykle reagujeme umístěním informačních cedulí viz. foto.
Hřib koloděj je možné zaměnit za hřib kovář, který má obvykle tmavší klobouk a vždy postrádá síťku na třeni. Hřib kovář je na rozdíl od koloděje typicky pouze lesní houba, zatímco koloděje naleznete například v parku nebo lipové aleji.
Doufáme, že tato informace nezpůsobí hromadné nájezdy houbařů do Kamenického skanzenu, ale že houbaři budou vážit cestu do nedalekého lesa, kde hojně roste právě hřib kovář.

Text a foto: Martina Malinová

Pozvání TJ Slavia Louňovice

Vánoční pozvání

Přijďte na vánoční sešlost před Štědrým dnem.
Přijďte zpívat koledy, popřát si štěstí a zdraví a na sousedskou ochutnávku vánočního cukroví při dobrém horkém nápoji.

V sobotu 17. prosince od 17.30 hodin
v Louňovicích pod Zvoničkou.

• • •

Redakce: Martina Malinová, Marie Boudová, Ilona Malinová, Martina Caithamelová, Dana Kodejšová, Josef Řehák, Viktor Machek

Grafická úprava: Ilona Malinová, Martina Malinová.

Jazyková korektura: Ludmila Svobodová

Vydavatel: obec Louňovice, registrace MK ČR-E 17311

Vytiskla: TR TiskárnaŘíčany